

# EUGEN EVU



## LUDICE PRELUDICE

**Eugen Evu**

**Eugen Evu**

**LUDICE PRELUDICE**

**Editura Limex**

**Poezia**

Poezia-i boală grea  
Bunătatea sieși rea  
Nu cu viața, ci cu Ea,  
Moartea care n-ar uita  
Și se-ascunde, ea- în- ea,  
Ca un vierme-n carnea sa.  
Putrezime ce-ar zbura...  
Nu te prinde, n-o scăpa!  
Nu știu nici nu voi afla  
Dar mă vindec a cânta  
Dar te vindeci a cânta.  
Poezia-i El din Ea.  
Poezia nu-i cea vrea  
Nu știu nici nu voi afla  
Dar mă vindec a cânta  
Dar te vindeci a cânta.  
Poezia-i El din Ea:  
Sinele-mi în Sinea ta.

## **Ahoe, Eheu !**

Ludice stări pentru mine,  
sparte-s ulcioarele pline

Vinul pulsează prin vine

Fericele ev, eva-n tine

Latentă-n nirvana de-albine

Sinea în Sine.

Orice intrare în tine

E o zburare-n lumine.

.....

M-am scris dintâi cu vârful de săgeată,  
Cea ultima, păstrată pentru mine  
Apoi răbojnic din cuțit și pâine  
De împărțit prin frângere de Sine

Fiind cel ce prin aducere- aminte  
Sfințit de loc, sfințește cele sfinte  
Fecioara-Poesia, cea fierbinte  
Să o astâmpăr facerii de bine  
Prin Hermeneia chakrelor divine.  
Așa arzând, ca spice sau ciorchine-  
redevinerii noastre Dor de Tine  
de lumilumine  
Sinea din Sine.

## **Ea**

Așa e Ea,  
rezistentă prin unduire  
și la praguri spre amonte  
orgasmul cascadelor  
prin de cer oglindire.

## **Catren**

Îngândurarea mâinii cu care încă scriu  
e-a aripii rănite, durerii ei fantomă,  
inversa numărare a inimii, de viu  
să ard în sferic naos îngenunchiat, spre seară...

## **Ikebana**

Îmi cer iertare că v-am smuls, cuvinte  
Să i le ofer în dar iubitei mele  
În Felurimea ei. Ca imortele  
Gheșei, kimono sclipind de stele.

Adio niciodată.

## **Poem interrupt**

Dragoste, dragoste nu te voi știi,  
Tu ești doar umbra frunzei, cerească,  
Tu ești doar ieroglifa unui sărut  
A mugurului de sub iască....

## **Sărutul 2**

Și coacerea-i dare în pârg,  
- pe sâmburi e putrezeziune-  
tot astfel pe gemenul sfârc  
lacteice fructele bune

Iar Legea spre vârf se închină  
din splendida ei goliciune...  
Tu, fără cuvinte-ți dejghină  
genunchii spre dulcea smochină

Să-i numeri cu limba semințele  
multiplul- probabil, cunoașterea  
Doimei de care mint științele  
și toate prin veacuri credințele  
Luminii dând nașterea

Suspini înflorind! Sacră vină  
să iarăși se-nfrupte-n făptură  
sărutul sublim, mușcătură...

## **Hermenia oglinzilor**

Oglinzile care te-au văzut  
Goală, aburind a sărut,  
Ca poemele cele insinuante  
Cu tangente, curbilinii, secante...

Prin cărțile sublim delirante  
Cu meandre, cascade și pante,  
Și cu suspendate-n subcuante,  
Oglinzile, geloase amante...

Undeva, cândva, mâine, ieri,

Pe asprite de zvâcnet atlazuri,  
Cu țărături retrase-n dureri  
Și luna suind din talazuri

Cineva le va pune lințoliu,  
Zăbranic nirvanic, de doliu  
Și mâna aceleia, poate,  
Cu degete îngândurate  
Le va sparge, orbite, pe toate...

## **Uriașul**

*La descoperirea din Zarand  
a unui schelet de 10 metri*

Zeu adormit, neîncăpător în om,  
Ți-au dezvelit din piatra înghețată  
Scheletul cel ce te purta odată  
Prin marele, Cel Ancestral, Genom !

În munți și-n jos, la fluvii nesecate  
Și sub centura de iridium încă  
În greul din materia adâncă  
Și-n ultime, cavernele surpate

S-a subțiat memoria din chakre  
Și ultime se sting mitologii  
Tu, uriaș ucis prin simulacre  
Și-n entropia Marii Elegii

De-aș fi să-ngenunchiez în palma-ți bandă  
Să mă cutremur de-nțeleasa-ți moarte  
Genezelor distrugerii ca parte  
A iarăși- devenirii prin osândă

Atâtor Dimensiuni ce se-ntretaie  
Le-aș sta o clipă-n cumpănirea milei  
Ca firul de cenușă din văpaie  
Să-ți lecui ochii plânși, ai clorofilei

Care-a suit prin regnuri, grea ca sânge  
Prin ramuri- neamuri, cerul a-l atinge  
Ca să-l aud pe Creator cum plânge.

Liber- captiv Spiralic, în Proporții,  
Ecoul umbrei tale-mi plânge morții.

## **Imortele**

Semințe adormite, semințe uitoare  
În lutul roșu al cărnii bătrâne  
Inversa curgere-a arderii, cine  
Înșeptilelor charme le pune răscruce?

Rogvaiv al de sinei cunoașteri, năuce.  
Devenire nocturnă-n Lumine

Imortelă, cuvântul năluce.

### **Hermeneia elohimică**

O, voi Oase-n Hazard, ctitorii blestamate!  
Ale antimemoriei și- ale falsei memorii  
Precum în smintitele coduri de glorii  
În adeverrile minciunilor, toate!

Și voi cei de sinele vostru trădați  
Prădați, abuzați prin cunoaștere  
Predestin al schismelor de dinainte de-o naștere  
Da-ți-mi timp a vă plânge prin cărți legănați...

În arhive-nnecate, arse ori oarbe  
Înghițită memorie cu coada de șarpe  
Câini Înstelați ca Diogene și harpe  
Subconștient ce se auto-resoarbe

Cunoscut-am cohortele stigmatelor urii  
Și invers străbătînd instabil azimut  
Răzlețite figuri, torționari, trubadurii  
Sfinți ai închisorilor purtate pe scut

Ca Ahile-n cetatea jucată la zaruri  
Și Orfeu cel trădat de chiar geamăna lui,  
Tragici sacri-n pleroma de avataruri,  
Blestemații-n cetățile nimănu

În zadar în zadar în zadar mortocrații  
Și statuile lor decapitate-n scuale  
Mausoleele zeilor canibali, vinovații  
Adulați sub stindardele devoratoare

Ale urii- de-sine din gol de iubire,  
Ale foamei de carne de sfinții stăpâni,  
Ale strâmbei puteri la răscruci, coviltire  
Ca morminte migrând, paradgime cu spini

Am văzut doar cu ochii închiși Demnitatea  
Întreitului Ochi care plăsmuie zări  
Din cunvulsii Nadirul zvâcnind, Bunătatea  
Ce hrănește absurdul smeritelor stări

Sub cuvinte-i căzut înțelesul, Sămânța,  
„Este ceva în om care nu-i aparține”,  
În religii și-n arte și-n fapte, cerînd suferința  
Ca valută de sânge la troc cu doctrine  
Suma Fricilor ! Coduri, a cuvintelor-cheie,  
Informație-n somn sublimată. Murim !  
Unii ard din preaplinul viu, din femeie,  
Alții mor suportabil, uitând prin sublim

Răul astfel lucrează și vine !  
Se hrănește cu vrerea de bine-n mulțimi;

Dar mulțimile mici au tendința-n ruine:  
Să cioplească din lut stihiali cheruvimi

Din uraniu, din stronțiu-n cianuri înghețat  
Paracletul-proclet se înfruptă. Demente  
Algoritmuri se-asmuț, curcubeie- însolzate,  
Diafana Splendoare din Elemente...

Roi captiv în de Sine ascunderi! Nirvana  
De zăbranice sacre-n păgână prihana

Lui a fi-spre-a muri? Ce suspină zăpada  
Și-n orgasmele sacre capcane, cu spada  
secerișul subcuantelor? Și cruciada...

Râde Hermes prin dogme! Pitic prometeu.  
Demnitatea de-a fi, de-a muri dumnezeu...  
În zadar din substanță viu- strigățul vidul  
EL, prin cosmic incest, altoind fratricidul?

A trăi în altoiuri, zburat prin doctrine.  
Abatoare clonelor să prospere? Devine  
Prin aceea că-n toate ucide ce naște ?  
În zadar a trăi, a muri, a cunoaște.

### **Arborele Matusalem la Rilke**

Undeva în California  
Arborele Matusalem  
A împlinit numărați  
În anii umanului  
(din interregn),  
Vârsta de 4841 de ani  
Omenești.  
Iată înfășurat alburnul  
Spiralei lumii noastre  
și nimeni nimeni nimeni  
Nu cercetează semințele.  
Inversând în alburn  
Timpul

### **Dublul refren, al consolării**

A doua moarte-i cea din amintirea  
Pe care-o poartă neamul și dușmanii  
Celălalt timp e pietrei dat, cu anii,  
Și-apoi cenușei de sub bolovanii  
Istoriei, când v-a-ngheța Iubirea.

Împacă-te cu tine-ntâia dată  
Ajungă-i bolii răutatea ei  
Peste morminte cum zburda-vor miei  
Desculț prin raiu-n care crezi, de vrei,  
Ori sferă de lumină-n cer zburată.

Iar când va fi să iarăși fie, lasă  
Doar amintirea trecerii,  
și-o casă.

### **Mitopoema**

Ah, viața, venirea, calea și pregătirea  
de inevitabil...Uneori la trezire  
îți spui „ a fost deja ceva, un fenomen,-  
fără nume stabil- care uneori ne-a reușit”  
numai că vom fi duși purtați  
și de elemente distruși reciclați  
fără a ști ori a fi aflat DE CE  
de unde de când pentru ce anume  
încotro suflete al nostru  
redistribuit degravifiat  
dezugreunat  
fruct trădat  
fruct prădat  
suflete, pe cât ai fost de gustos  
de mâncat și sămbure scuipat  
ori dus în gușă de pasăre phoenix  
de nemuritoare Lui moarte  
în cealaltă parte.

### **Cosmogonica**

Ni s-a spus ni s-a ascuns ocrotitor poate  
Aduși sau veniți semințe stelare  
Ne înfruptăm din substanță și devenim  
Murindu-ne moartea și din preaplin  
Moartea altora  
Suntem nume și cifre cu spini  
Și nedrept întreruși de la surse  
Opera cuiva  
Reactivându-L pe El.  
Nu sunt doi să fie asemeni  
Nici gemelarii, nici cei vitregi  
Prin aceea că nașterea ca și moartea  
De noi nu depinde.

### **Mnemosyne**

Aina Daina  
Florile dalbe !

Șlefuitor de oglinzi să fi fost  
Sau agent de polenizare  
Al Hermeneiei  
Al hierogamicelor logodne  
Al orgasmelor tahionic e  
roind între feromoni  
Și rogveiv  
Holistic, desigur,  
Ceva pe-aproape



Să se bucure în mine-mi misterul  
Între A Fi și De ce?  
Aina Daina  
Florile dalbe !

### **Preludica**

Miejii cei patru- ai nucii, frațiori,  
Sunt numărați ca unul; cel probabil  
Să iarăși încolțească și-alteori,  
Oriunde-i zboară vântul inefabil,  
Altoi hazardul. Implantăți  
În alt prielnic loc de înălțare  
Unul sau patru, decodificați  
Vor ocroti, la vârfuri, și cuibare  
În care, doar o vreme, bărbătușul  
Geamăn de suflet sufletului tău  
Striga-va nume singur, jucăușul  
Căzut din lacrima lui Dumnezeu.  
Iar coaja ca un creier stins, a nucii,  
Se face cuib la groapa cu furnici  
O, poezie !Ciob cu licurici  
Pe care îi înghit, semantic, cucii  
Prin rămuroase noime, Hermeneia  
Precum în text, așa și-n Galateea.

### **Codul hermeneic**

Acei rostitori al trecutului plurisemantic  
ca amintiri viitoare,  
Acei ai simptomului singurăității multiple  
Ai bătrânei empatii demult oarbei cunoașteri

Lor li se cuvine picătura de aur înghețat  
Pe care artele o pot converti în sublim  
Nemaivăzutele și întrezăritele singurăități  
Din ceruri căzute ca stigme și învinuiri  
Ca programe- pilot  
Ale marilor Nimeni?

Unde este limita  
Între iubire și ură  
Între ascundere a doimii  
Între sângerare de viu  
Și înnoire probabilistică  
Prin cuminecătură?

### **Poema pentru Ea**

Prea- apropierea de El  
Neprotejat necranat  
Imprudența prin empatie  
Îți poate fi, este!  
Fatalmente.

Ca să nu fi orb ca oglinzile.

Fruntea să nu o îngenunchiezi  
știind  
niciodată!

Fii asemeni trestiei  
Îngândurate:  
Însă cu spini.

Fii asemeni Rosei Canina  
: însă ca trandafir  
Englezesc.

Ca să nu fi orb ca oglinzile.

### **Nu te mai teme**

Nu te mai teme  
Viața este acel ceva înnebunitor  
Astfel noaptea ne dezmiardă  
A ne fi suportabile  
Etapele.

### **Cred că știu**

Într-o anume măsură  
Atingi ceea ce crezi că ești  
Îl atingi  
Cum bunăoară  
Ninsoarea  
Peste imprudente  
-nfloriri

Nu te mai teme  
Pentru părinți ireversibili  
Gândul vine și pleacă  
Vine, ninge  
Și lasă urme  
Cum bunăoară  
Din urma de urs  
Brândușa...

### **Dizertație**

Se știe ce se uită a dăinui  
Numărul mic îngHITE mulțimea  
Înnebunirea vs înrăirea  
Recele vs cald reciproc în adaos  
Partea pe parte-asuprind  
s-o renască

țările cu mai multe femei  
ca un reflex condiționat  
ce-l ignoră războiul

inflație de zei pe cap de locuitor  
genii confiscate și demonizate apoi

venerați și apoi devorați

se știe ceea ce se uită  
să salvgardeze Misterul

doimea reciproc anulându-se:  
sophia, teandra,  
quadro-cerul

adeverind sieși lui adevărul

### **Armindeni**

- cuțitul care cântă-

*Nu uita. Devii cel ce crezi a fi.*

Toate tind a se reîntrei ( reîntregi!) din cele ce  
lasă urme inverse  
O, fiica mea și fiii mei, semeni – gemeni!  
Cum pe omăt vânatul și vânătorul  
Toate își întrerup marile spaime în micile speranțe  
Acolo undeva cândva ca și cum au mai fost  
Joacă-te suflete-n splendorile- nimburi ce-alunecă  
Să nu auzi insuportabil cum devenirea se-ntunecă,

*Iar timpul crește- fața mea.*

Haaare, haaare, Aina Daina, din Daoi,  
te Deum gloriam,  
Zaolit !

Nume și numere scânteind în nordul inimii  
Insomnii mușcăături ale visului foame de sine

Nicio ordine-n divina răzvrătire  
Nicio limită-n aparența fromelor  
Nicio oglindă care să pună doliu pe esențele pure.

Suntem ca și cum n-am fi fost, ceva inuman  
Se zbate a fi în toate. Cu foame și sete de Sinea lumii.  
Cine am fost, cine suntem, de unde venim,  
ori aduși am fost,  
Purtați și de ce anume? ( Râde gaița pe-un nour  
O, hermeneia cu ghiare, plisc și inefabil diafanul  
Norișorului de splendoare din solzi !).

Haaare, haaare, aina daina, te Deum gloriam!  
Te-am din cuțit cântat, suportabil

Încotro, captivi în retorici barbare sau repetabili  
Spirala etern-acum-ului.

Sigilat în genom, opturat tace semnul  
zero gravid.

Și radioactivele cercuri, delirul suprafețelor:  
Precum în cer așa și în tot ce se vrea a mai fi.

Ce anume adaugă-n ecoul frenetic  
Unduirea și învinuirea sub care stăm  
Duratelor îndurați  
Harnica-ne moarte melodiindu-i Aceluia  
Stigma Învinuirii celeste?

Haaare, haaare, aina daina, te Deum gloriam!

II.

Plângeam să nu fiu născut.  
Mi s-a spus, când târzii erau toate.  
Aqua dulce, și sarea cunoașterii, fructele  
Filogenezei și onto- magiei  
În orgamsul continuu-al subcuantelor.

*Nu uita. Devii cel ce crezi a fi*

III.

Logos penetrat, ce te doare?!  
Orice împreunare  
Este un viol, din Incestul pogorât  
Întru regenerarea psihotextului- Stem.  
Retro, Estem !

IV.

Din carnea Ta, cartea noastră pulsează  
Miliardul de drumuri mi-ai îngreunat  
Corpul și refacerea,particulă, vibrație, undă.  
Cel fără timp operei lui să se-ascundă?

Te-am din cuțit cântat, suportabil  
Gemelar - imuabil

*Haaare, haaare, aina daina, te Deum gloriam!*

V.

Trecă de la mine-mi și aceste  
Jucăușe ca iezii pe mormintele alor mei  
Nu departe de Abatorul ce ucide idea că Sunt:  
Sângele meu se pia sature-ți moartea-

Să te adeverești, Canibalule !

Haaare, haaare, Aina Daina, din Daoui,  
te Deum gloriam!

Te-am din cuțit cântat, suportabil  
Mie însumi din plânsu-mi.

*Nu uita. Devii cel ce crezi a fi*

Sfânt zenit este pragul de sus

Al durerii.

### **Nimeni...**

Nu te mai amăgi  
Conștientizînd repetat ce ți se spune  
Mulți și diversionist  
Îți trăiesc ție viața  
Viețile de vieți probabile  
Dar nici cel ce te salvează  
Prin eroism sacrificiu dăruire  
Nici acela nu îți moare ție  
Și moartea.

### **Sublunara**

Este de nimic a mirare  
Că E-a, Marea Minciună  
Străbate, răzbate, nu moare  
Aici, sub lună

Moartea născând o răzbună.

Oriunde te-nșfacă transpare  
Din foamea-ți de sine, cea mare,  
În mica-ntrupare.

De unde-i, de unde, răspunde!  
Cuget adânc peste unde  
Verdele vaier din Rune  
Căzut în genunchi prin lagune

Frunte de munte-n genune,  
Al Mumei străbune.

### **Mireasmo!**

în celalalt timp...  
septembrie 5  
a fost o zi mult scurtată  
îmi amintesc  
că am fost și-altădată...

nu fii ca floarea seismului  
mimosa pudica  
pe care se spune că o închizi  
cu privirile  
și o jefuie fluturii  
din cenușa nevăzută a  
feromonilor

### **Elegia nenumerotată**

Din jale se întrupară mesianicii

Misionarii științelor  
Dezmărginirii-n Uimirea Dintâi:  
Cea de sine gravidă și născând  
Prin cunoaștere;  
Cei ascunși în nume și sosiile lor  
Cum abraham din plagiatale egiptene  
și asirobabiloniene  
sămânță zburată cu aripioare  
ca ale boabelor graminee  
ori altundeva cum sămânța  
cu elice a arțarului  
și a rățoiului

abracadabra șamani ai umbrei ecou  
al luminii electrice  
călări pe asinii istoriei

o, tu, Suflet nevăzut de oglinzi  
motor de căutare  
chivot purtat între timpanele zeului propriu!

Ordonator principiu peren dintre toate  
Care au fost, vor mai fi.

Rebeliune de lumini purtătoare  
Imuabil semnul nume cifră cu spini  
Din lobul temporal, beatitudine  
Și tu, carte nu din carne  
Copertele căreia genunchi de femeie sunt  
În palatul orizontal al covorului de carne  
Frate Omar Khayyam  
Mercenar al aceluiași Hermes din toate.

De dinaintea scrisului  
Și a cuvântului cântat și zburat  
De balerinele cele îmblânzite cu biciul.

De dinaintea lui Însuși  
Îngerul căzut întru reînălțare  
Cum poemul din plânsu-mi.

Treacă de la mine-mi și acest ulcior  
Ave, bolnave Prologomen, Dor  
De care cum Nessus  
Nu afla-voi să-nvăț ca să mor.

Tu, mierlă albă, cui sui în tării  
Trilul tău, spleenul diafanei splendori  
Bărbătuș al hermeneiei, hieroglifă  
Dintre vulturi și clopote?

## II

Iată, vine cel ce niciodată  
Nu a plecat.  
Neatins de stigme și droguri

Al Purpurei de asprite atlazuri  
Așternutu-mi să ni-l primenească  
Să se rupă sigiliul fricoasei fecioare  
Nemaiîmpărțit cu îngerul cel dornic  
De inseminare.

### III

Incredibil, deci viu, mă dezic de acela  
Încifrat în propria-i dogmă.  
Jalea, vaierul, urzeala lui Uriel  
Cel Nirvanic  
Sfășiiind-o cum catapetesma  
Fantasma.

### IV

La-nceput a fost Incestul hieratic  
Și talazul energiilor Vrîl  
Zvâcnind peste-ntinsele ape  
Multiplicat în popoare.

### V

Aud, dumnezeiește aud  
Cum melodios mor  
Cu toate iubirile-ntr-una  
Cea Mare.

## **Așa funcționează**

### **Mic oratoriu holistic interminabil**

*/ poezilor români*

Așa funcționează  
F u n c ț i o n e a z ă  
Duhul celui cu har spirit ce se agită  
Sporind din ceea ce dăruie  
Reînălțat din pierderi  
Speranțe fluturând împrimăvărare  
Iezi zburdînd pe netezite morminte  
Înnebunire care vânează energofagică  
Alungîndu-și țintele  
A nu ucide la izvoare  
Cel însetat  
Filogeneziec îngenuncheat...

*În hiatusul sfânt-remotivant  
Al învinovățirii de sine  
Semnificatul dintre animalul viu  
Și trofeul decapitat ?*

Așa funcționează  
Verbul îmi doresc declinările  
îți doresc vă doresc

a iubi însă nu spre a lua-n stăpânire  
a iubi deoarece avem de asta nevoie  
mai mult decât a fi iubiți

mental individual  
mental colectiv  
info- genezic verbul  
a d e v e n i  
așa vede clar ochiul compus al  
inteligenței ubicue

Așa funcționează efectele  
credițele arta estetica Fiindul  
între cutia pandorei  
și cutia neagră  
a memoriei :  
c i r c u l a r e

## II

Așa funcționezi, tu al meu suflet  
Desculț prin grădina raiului  
Al limbii române din colinde  
Accelerator duios de fluturi  
Zefir și meandre-cascade și  
Lanuri de in în delirul tahionilor !

## III

Ies în calea mea, cu mine mă-ntâlnesc  
Transfigurat revenind din cunoașteri  
Nu am orbit de muzici splendori suferințe  
Mai tăios diafanul și sunetul râzînd al  
Poliedricei metamorfoze !  
Înfruptați-vă: aorta-mi pulsează  
Pe colaterale râul și ramul  
Își refac structurile  
Cum alunecatele nimburi  
Sfinte ce-și renasc bucuroasele sfere!

## IV

Celor ce nu li s-au dat  
Au luat.  
Celor ce nu au păstrat  
Prădat le-a fost.  
Efect răzbună  
Erorile.  
Precum în popoare  
Așa și în celesta lucrare.

## V

Aruncat peste bord la timp  
De cei pe care i-ai plăsmuit  
Olaltă cu jerbele și tânguirile



Sărbătorit negru în absență  
Între efectul doppler și efectul fluture  
Între smochinul ucigaș  
Și scânteile lui iov  
Între cain și abel  
Și iosif și frații săi

Și între alte o mie de paradigme  
: mi-ai lăsat dreptul  
Nume să dau  
Felurimilor Tale.

VI.

Ca să mă întâlnesc cu Ea  
- Călugărița-  
În capcana celestă  
Orgasmul.

Să se adeverească incestul  
Virgo- Sophia.  
Mutația.

*În hiatusul sfânt- remotivant  
Al învinovățirii de sine  
Semnificatul dintre animalul viu  
Și trofeul decapitat ?*

### **Laguna**

Flux și reflux, mareică fuziune  
La-ngenunchiatul țarm ce se retrage  
A ne primi învăluiti în spume  
De ape dulci- sărat –energofage

Thalassa! Sacrul sânge-apheiron  
Să facă schimb Soare-al Lunei Domn  
Aici-acolo-n somn.

### **De dragoste târzie**

Smeura-n spini e-al buzelor prinos  
Se zbat asupra două libelule  
Smerita mea dorință-i de prisos  
În broderii de vagi hierodule

Mi-e scrisul mătășos, din asupriri  
Ce-alunecară spre înnebunire  
Ci partea însorită-n amintiri  
A inimii, mușcată de-o iubire  
Cu mii de fețe-adastă, sub zefiri

### **Autumnala**

Ars e trandafirul ce ne uea sărutul  
Între noi imortela e-un hieratic balsam  
Nu rămâne urma cuvântului, rutului  
Ca nălucirea de lună pe-un geam

Mila nu e o stare, ci o utopie,  
În natură cunoașterea n-are trup din cuvânt  
Toate iubirile-au fost frenezie  
A unicei, sub rupt legământ

Dumnezeu e o stare a toate, ca visul  
Ochi compus al himerelor, sacru zăbranic  
Prin aceea că nu ne-a lăsat paradisul  
Decât semn tatuat în astralul nirvanic.

Trandafiru-i sfărmat, ca tutunul de scrum:  
Înăuntru-i bondarul ucis de parfum.

### **Hamlet**

Era să uiți, negîndu-te pe tine  
Cel descendent dintr-un celest incest  
Maimuțărind țiparele divine  
Rod al frustrării ancestrale pline  
De geniul urii tale, ca protest

Al specioasei stirpe ce devine  
Din logosul străpunsei lor Vergine?

Bastard al Învinovățirii. Cine,  
O va transcende-n vârsta care vine  
Cu-a Lor măsură-a Orbului celest  
Ce face ochi prin vietăți. Destine  
Mereu din decăderea entropiei  
În felurimi de replici încarnate  
Hazard și nebunie-n libertate  
Zburatul genom al entelehiei  
Te va legitima ca fiu al Gliiei  
Vreodată, din eroarea Seminției?

### **Invocație nocturnă**

Nu te mai zbate  
suflet al meu  
zbaterea însăși  
ți-e dumnezeu.

Repaos nu este  
în curcubeu  
Nu te mai zbate -  
El nealmeu.

Cine din noapte-i  
Călătorind?  
Calea de Lapte,  
Lumina-gând?

Moare-ntrebarea  
Când naște Fiu ?  
Tânguie Marea  
-n tot ce e viu

Geamăna moarte  
Naște mereu  
Nu te mai zbate  
Eu nealmeu.

### **Plânsul mieilor**

În pastoralia în pastoralia!  
Acolo unde cele dintâi sanctuare  
Au ajuns reptiliene cuibare  
Acolo am auzit plânsul mieilor  
Plânsul de primăvară,  
Al învierii prin înjunghiere -  
În pastoralia, în pastoralia!  
Mieii zburdând pe morminte  
Mieii înțărcați - carne roșie  
Adulmecată de canibalii păstori  
Ofranda cea plăcută domnului  
Motivația fratricidului  
Cainul iertat de cel de mai sus  
Ca să se împlinească mutația  
Reciclările din interregn  
Energofagia reciprocă  
Paradigma și strămutările  
Namilei, Nemilei  
    și rodniceii de frate vânzare  
sângele bușnind în celesta lucrare.  
În pastoralia, în pastoralia!  
În țarcul de sârmă ghimpată  
În reptila zburată...  
Plânsetul mieilor  
Îmblânzind foamea zeilor.

Pui de lup jucăuș încă eram  
Zburdând într-olaltă cu ei  
Pe mormintele alor mei

Sub vulturi sub clopote surde  
Nu departe de Strei -  
Aortă la zmei.

### **Baladă la Deva**

Mă înjunghiasse toamna blondă-n seară  
Mi-a dat sărutul, hoța, și-a fugit  
În fagurii extazului, amară,  
Lumina ei sclipi ca un cuțit  
Deschis-am pumnii, cum, copil, odată,  
Când din izvor să beau îngenuncheam,  
Dar licărul din lacrima tăiată  
S-a stins ca steaua dincolo de geam  
Doar suspinat adio,-nfloritură  
Hieratic hiacintul din stihii

Cum nici nu am fi fost,  
tremurătură  
urzind nirvanice entelehii..  
Sub clopote, sub vulturi, curcubeie  
Am fost cum n-am fi fost,  
poate-om mai fi.

### **Baladă la Uroi- Simeria**

Sub vulturi, parapante, la Uroi  
Scanează Marea Groapă de Gunoi  
Din trei cetăți sub veacul cel vâlvoi...

Dendrologia, Raiul peticit,  
În zdrențe-i lângă Mureșul stârpit,

Deva-i sub noua schismă mușuroi  
Iar Hunedoara morților moroi  
Agonizează. Idolii ei goi,  
(Ca zombii cei din peștera Uroi)  
Își exhibează-n somn epifania  
Din Krivoi- Rog ukraino- stacojia...  
La secerișul orb, entelehia...

omdumnezei clonați, oarbe ursite,  
orbecăie-n ferestrele zidite

Cohorte vin mulțimile-ipocrite  
În cap cu capii trumei troglodite

Iar unde Streiul intră-n Mureș, sacru,  
Aorta spartă-i jalnic simulacru –

Canal ucisei faune de-otravă  
Vandalii-n spurăciunea lor bolnavă

De nimeni alungațiucid și partea  
Pe care încă n-a răpus-o moartea

Ci păstrăvii-n amonte mor la praguri  
Spre cuiburi de cerești arhipelaguri

Nici icre de sămânță n-or mai fi...  
Sub parapante, corbii zbat stihii:  
Privind de sus, mi-i gândul la copii,

Urcat pieptiș nu-mi vine să cobor  
(Am fost, uitat în iarnă, un cocor..)

Îngenunchiat în pulberi de cuvinte  
Mă tângui pe morminte netezite

Păgâna stirpe-n veac, suicidară  
S-a-ntors din veac cu stigma ei tartară

Și mi-i urât în lume și mi-e seară...  
Curând voi înceta și n-oi mai fi  
Privind de sus, mi-e jale de copii

Poate-am murit și-o clipă mă trezii  
A nu mai fi...

### **Baladă la Vâlcele Bune**

Starea visată leagănă dorințe,  
Al Noptii freamăt plăsmuie idei.  
Ce întrupare-și cer, vrăjite chei,  
Rubin al inimii, cerești sentințe

A ne reumple lumea de mister  
O-atingem, cât lumina-i ne susține,  
Noi, fii din flori ai cerului din cer,  
Căzuți din semințiile divine ?

Am fost din îngeri? cei dintâi, văzuții,  
Ascunși în rai ca-n curcubeu peunii?  
Mormintele sub joc de miei, desculții  
Prin insomnii mai pasc în umbra lunii

Invers prin veac să îmblânzească fiara  
Din jarul suferinței fără-de-moartea:  
Visare-i starea sacră, Primăvara,  
De leacuri aiurându-și sieși partea

Aleanul lumii prin iubiri fericite  
Din care inocenți ne-am înfruptat  
Mușcat ca sămburul să nu se strice  
Altui pământ flămând i l-am trădat

Captiv mișcării-i cugetul avidul  
Ca iedera care-și susține zidul  
Pe vrejul roșu-al ultimelor gnoze,  
Edenul stigmei, sieși lui gravidul,  
Ucis a naște-n viu metamorfoze...

### **Baladă la Hațeg**

De leac înnebuniri se iar perindă  
Prin suspendata frunte, ca oglindă  
Ca să transpară și să Te cuprindă.

A gemelarei, antică sorginte,  
Scutură-n moarte fructul care minte.  
Incestul sacru tace-n stigma sorții:  
Înnebunirea cărnii-n joc fierbinte  
de frig arzând ne lecuie-n Proportii

Eterna Utopie-nvie morții?  
Doar Mama Noapte știe,  
- prag al sorții.  
Mai sunt? Mai fi-vom? Sfântă utopie!  
Prin gloriei ce ne sting, ne reaprind -

Al dezduznezeirii nefiind.

### **Aumbre**

Matca vântului orb de semințe  
Arde pe elizeele poemului meu  
Jarul celestei purpuri, căzută-n credințe  
Prin care aiurând ne trezi Dumnezeu.

Roze-nevroze, voi mantrice gnoze  
Din melos străbun răd prognoze  
Circadice metempsihoze  
Ambrozii aumbre, elitre  
Pe somnolențe de maci, spic de cifre,  
Printre grilaje, corintice rune,  
Dintre răsărit și soare- apune  
În timpul cel mic, al duratei, cocor,  
din smulgere spre starea de zbor  
Al inimii psalm niciodată nu piere...  
Stoarce Sophia din fagure miere  
Esența de leacuri, himere.

### **Baladă în septembrie**

Deodată, Timpul prăbușit în sine  
Se reumple de sinele-mi căzut  
Cum n-am fi fost; și anonimul Nime  
Primindu-și trup, trezirea-i l-a durut  
„Din miez spre margini vine vindecarea”.  
Cântau ecouri, ca-n geneze, Marea  
Îngenunchind în acalmii de-o moarte.  
Eram cum nu eram. Un semn de carte  
O imortelă, vis de libelulă  
Al dăruirii tale, hierodulă.

### **Baladă ludică**

Scribi ai lumilor de lume  
Felurime doar prin nume  
În acest V E A C miruns  
Nimic nu mai e de-ascuns  
Nici curpins, nici nepătruns.  
Poliedrice cristale  
Care curg duse la vale  
Spre nisipuri ancestrale

### **Colind laic**

Colo-n sus din jos, ahai!  
Iadu-n rai, omului plai...  
Fost-am să mai fim? Veniți  
Ori aduși și-mpământiți  
Preste spinii dânfioriți  
Prunci din Flori al Ceriului  
La marginea lumii...  
Leroi-Ler și-al Mumei  
Cuib al paideumei  
Rană-n bezna adevărului

## **Tahiograme**

Vid avid gravid de El  
Cum de șarpe-un caducel.

\*

Amețitoare poezii  
Zvon al pădurii aurii,  
Străbună, sacră-n veci-vecii  
Cum ghinda sub stejar plesni  
Din Aina Daina... Spre-a mai fi  
A deveni, a deveni...

## **Baladă**

Euristica-nfloririlor, iată,  
Capcane sub zbateri limpide  
Nirvanice efemeride,  
Voaluri vernale, absidă :  
I-a hermeneuticii roată -  
Arcadie, patrie beată!  
Boltita-ne frunte agită  
Talazul delirului, iată!  
Nirvanice efemeride  
Voaluri vernale, absidă  
I-a Hermeneuticii Roată.

Boltita-ne frunte palpită  
Sinergic pe-a cerului boltă  
De duh se reumple, involtă,  
Lumina luminii-nnoită.

Tu, inimă-a Horelor toate!  
Prin mii de freatică fire  
Mușcată dar vie-n iubire -  
Preaplin dăruind, când se zbate!

## **Metafore cu feromoni**

Dacă nu au fost ucise de verzi  
Dacă nu le-a mâncat omida mutației  
Dacă în sâmbure viermele propriu  
Nu s-a cuibărit răsucit ori de sine flămând  
Dacă ucigașul cu secure al doctrinelor  
Dacă mercenarul dacă cel sterp nu  
Proliferează-n estetici  
Fructele cunoașterii se culeg singure  
Le culege vântul care ne aude visele  
Lumina încă oarbă a adolescențelor  
Pot fi gustate se coc de singure  
Pot fi beute cu măsura iubirii  
A nu putrezi în celălalt timp  
Astfel și noi, oamenii.

## **Pasărea Haar**

Acea pasăre prea-înaltă plutind  
Sub care inima ta se mai zbate

Numele și-l cântă parcă murind.

Fără să știi aici, așteptând,  
De ce-și caută ea cuib, săgetând  
Din amurg înstelat, săgetând  
Fruntea boltind în Cetate...

### **Poezie nepierdută**

Prin curcubeu doi fluturi aurii  
Ca vis al mării clipe din lumină  
Îngemănați pe feromonii vii  
Cu-aceiași puls, meandra lor divină  
Ni l-a zbatut pe buze de copii  
Rupând nirvanicul zăbranic, plină  
Când luna-n sacru cearcăn logodi  
Al nopții vis, cu vis trezit, din tină.

### **Kali Yuga**

Cade-n cunoaștere ruga  
E spre amurg Kali-Yuga  
Sus, azimutul orbit,  
Jos sanctuar împietrit  
Schisme, bolnave sub trape  
Surde prin veac mzici șchioape

Câți de urgii vor să scape?  
Tot ce a fost va mai fi  
Sfârșind începutul din zloate  
Moartea bătrână-n stihii  
Urlă gravidă prin gloate...

### **Dintotdeauna**

TU îmi iei părinții  
și fiii  
Îi redai argilei uituțe  
Ca să-mi repet ciclic moartea.  
Dintotdeauna îmi promiți  
Să te ador ca absență.  
Unei morți se închină felurit  
Săracul din dug și geniu  
Îți fac să răsunе  
Goliciunea  
Își zbat surdele clopote oarbe  
Îți mint acatiste moaște indulgențe  
Își poleiesc surogatele  
Cohorte ale consolării  
În satrapiile vlăguite de aur  
înghețat în logos  
Spuzit în monstrul istoriei  
Amazon înnebunit  
În ginda din gușa  
Păsării Phoenix.  
Acolo, pe țarmuri  
Quetzoalcatl  
Jelit de copiii din Flori



ai Cerului.  
Aici, pe alte țărături  
Seminții bastarde,  
Între două glaciațiuni-  
Rebeli, ca în urma de urs  
licuricii, brândușele.

### **Sanctuar pe umeri**

Mintea mea, pulsatorie,  
Suspendă cu încetinitorul  
Utopia duratei fugare  
Sunt atunci ca o sacră incintă  
Ovală cu o mie de ornice  
Fiecare arătînd altă oră  
Sunt cum nu aș mai fi:  
Vis visat oglindit  
Libertate luminând  
Spaima lumii,-antimaterie rîzând.  
Nu te teme, fiica mea,  
fiii mei.

### **Etapele arderii**

Oarbe revelații sub clopotnițe,  
Trafic hedonic cu sex curcubeu îndoliat  
Oameni și fameni, cătușe și botnițe  
Mileniu invers greșit numărat  
Cât mai e nimeni știe dar ard  
În hazard, zeu și catapeteasmă,  
Între noi viscolirea de chakre,de nard,  
Lințoliu nirvanic, fantasmă  
Cum murit-am însă nimeni nu știe  
Trec prin cântece ca un ecou  
Ce se-ntoarce izbit de stihie:  
Foamea lui de-a se naște din nou  
e-a divinei veniri, să ne-învie?  
Uitarea, ea știe.

### **Scriu, cânt...**

Scriu ce numim poezie,  
Cânt să nu aud cum mor  
și nici cei dragi de azi,  
din viitor... zburat athanor

### **Lumina nu vede**

Luna pienna, vînată de vînt,  
Zidită fereastră, memorie oarbă  
Încă sub vulturi, sub clopote cânt  
Pădurea ucisă în iarbă...  
Ah, să devină ce Sinele crede?  
Noaptea știe, lumina nu vede...

### **Al cui acest gând?**

Toate drumurile sunt doar unul,din soare,

Calea e- tine, de când ai venit  
Strigăt din origine pe țărnul de mare  
Al unui estuar arcuit nenumit

Între brațele Tale-aripi legate  
Îngera bătrână se încă mai zbate:  
Al cui acest gând ce ascunde  
Un mister ce-ar ucide? Răspunde?

### **Motiv nipon**

Urme inverse  
în tiparul din somn  
al memoriei-converse.

### **Hermeneia**

Capricii rătăcind prin veac  
Ne pot reda din ce-am pierdut  
Și-am plâns cândva cu plânsul mut  
Al celui singur și sărac?

O! Câte tac și-s fără leac!  
Suspină-n spinii prearăbdării  
Fricosul duh al neiertării  
Sub clopote ce strigă, tac ...

Vânat de uliu, pitpalac  
În zvâcnetu-i din cuib de pene,  
Sânge prin ierburi care zac  
În crima nopții, printre gene.

### **DAȚI-I O PĂDURE...**

Dați-i poetului pădurea vie  
O va sculpta și o va umple de zei  
Apoi va inventa o teogonie  
la care să se-nchine discipolii săi.

### **MIRACOLUL**

O! Ce miracol! Mă trezesc, reiau mișcarea  
îmi botez privirile mă spăl pe dinți beau un  
ceai de măceșe plec în oraș dau binețe schimb  
priviri culeg elitre castane dau ipocrit un bănuț  
mâinii cu bandaj fals și sânge sepia  
trec dincolo când îl văd pe sconcsul-securist  
bulbucatul aud mierla  
încă mai cumpăr reviste încă mai public poeme  
mă gândesc pe mine însumi mai puțin  
mă gândesc  
am un plan instabil cum să nu mă mai  
omor cu scrisul lumea e-n mine merg pe străzi  
care nu m-au iubit ce miracol mă adulmecă  
ramuri blajine ploaia a șters urma de sânge  
a micului prieten strivesc o lacrimă răspund  
la scrisori uit numele morților mei  
ale viilor le mai greșesc îmi cer scuze oricum  
ce miracol, Doamne, antimateria totuși există

## POEZIA CA SUFLET

A-nflorit, Maria, imprudent  
Merișorul rozalb sălbatic și  
dușmănoasă zloată-l ucise  
Astfel știe și n-are cuvinte  
Să povestească sufletul nostru  
Între iarnă și cealaltă lume, din vise.

## ELEGIE NATALĂ

Scutură poamele ultime vântul  
de sâmburi bătrâni rabdă foame  
pământul  
Ochiul ascuns în orbire, tăcut,  
Încă visează, ca la început.  
Astfel culege din ramuri cuvântul,  
Din altoitul, celest, legământul  
Vămuie foamea de sine-n cunoaștere  
Arborul sus, rădăcina-n renaștere  
Sub Alchimii, isoscel al cocorilor  
Noima-nnoirilor, și visătorilor

Foamea din toate, principul stihilor  
Trup să înalțe spre slava țăriilor.  
Natalul Septembrie-mi stinge veșmântul  
scutură ultimii sâmburi Cuvântul...  
Cu vârful de cuiburi răcite, ușor,  
Adâncul prin seve abia mai suspină  
Nici sus și nici jos nu mai am niciun dor,  
Ca doliu zăpezile dalbă lumină  
Promit înflorirea doar sieși divină...  
Troiaș aștept bunul fulger să vină  
Botezul cu vânt, frate geamăn de zbor.

## OARBA EMPATIE

E oarbă empatia dintre cuvânt și stare  
De-aceea naște forme și-mbracă în culoare  
Regenerând esențe să guste iarăși soare  
Reminiscentul zeu de zeea lui murind  
Sophia androgenul din moarte înviind  
Nu-i niciun timp-anume ci toate-n clipă sunt  
Etern-Acumul, singur cu foame de Cuvânt.

Orgasmicul luminei ce urlă-n întuneric  
Reface praguri arse din jaruri geamăt sacru  
Orb increatul încă-n proporții ezoteric  
Trezindu-se în lume mimesis-simulacru  
Dual de ramuri omul din arhetip-pereche  
Își smulge verticala ca zbor Stelarul Scris  
Orgasm zburat ni-e Vina, cea gemelar-străveche  
A se întoarce-acolo- îndumnezeitul-Vis ...

Ultim venirii-n toate ce Ființe se arată  
Ești Unul-cel-multiplu, al fiului, din tată  
Pe crucea feminină, ea singura-nălțată...  
Bolnavă-i însăși moartea ce-n numere decade  
Chiar viață fiind, ucide cu frigul dublei spade  
Hristos știind aflate. Eternitatea scade.

### **Starea poesis**

Recea febrilă stare de nestare  
O ai dintotdeauna-n respirare  
Circadiana dintre lumi chemare

Nu t transcrii : astralul tatuaj  
Peste talazuri revisat siaj  
Vine și pleacă-n sacrul vernisaj

Rogvaiv din care-și bea, prin cântec,  
Nemurirea  
Să guste Sinea re-îndumnezeirea.

### **Mantra la Sarmizegetusa Regia**

Soare-al meu din sanctuar  
În poieni de rece jar

Sora Soarelui, străbună,  
Răsădindu-ne, ca lună

Sus pe pajiști miei și miale  
Prunci de lapte-ai Milei Sale

Joacă hore pe morminte  
Dalb nadir de oase finte

Sora fratele își cere,  
Unu-n două emisfere -

Dempreună-n înviere  
Logos înjunghiat!

### **Tel Amarna**

Abia se-aud și iarăși se retrag  
În suferința jăruind rebelă  
Din geniul sublunarului pribeag  
Cei decăzuți de pe stelara schelă

Popoare micșorate-n revenire  
Prin ei să le răzbune- înnebunirea  
Îi saltă din abrupte cimitire  
În capul gloatei care-i cred venirea

Și trași pe roată, răstigniți sau ruți

De cai în patru zări astfel încrucișate  
Ei, unul singur fiind, din zei corupți  
Glorificați ai crimei lumii toate

Refac entelehia din Imperii  
Prin satrapiile scalviei slave  
-Mitohondria oarbă a Puterii  
Altoi dihotomiilor bolnave

Din Nord împinși cu-un Neo- mensh  
cum Noe,  
al primei specii Hibrys- hermeneu, Mesia  
alntoiului zeiesc de paranoie  
Mutația reface Epopeea

Enuma Eliș. Enoch patriarhul  
A plagiat, perpetuând modelul  
Iar Azazel, interstelar Monarhul  
Să-nvețe a muri, prin om, rebelul,

Se iarăși dedulcește la femeie...  
O! În uman Incestul Lui e-o cheie  
Ce-o răsuțește-n Genom Mama- Gee  
Sophia, din astrala Galatee

Iar eu, cel iute-muritorul, râd  
De toate-aceste basme, Saurid!

## **Lux Ferris**

*Lui Eminescu*

Poemul fagure, cel stors la soare,  
Al iernii mele-n sacra-Ți primăvară  
Cu viscoliri dumnezeind în floare  
Ți-l dărui, limpezit de nopți amare  
Să guști din suferinți, prin vindecare  
Doamne-al făpturii cărnii sublunare  
Ci neștiindu-ți moartea,-i dezvățare  
De somn, din mineralele primare  
Din elemente-ți strig: Rău beat de sine,  
Când mă ucizi, tu te renegi pe Tine  
Și-mi iarăși întinezi, flămând, Femeia  
Să-ți nască fiu bastard, cu mama – Gee ?

Din nelegitimă iubirea ta, cât ura  
Ce ți-a prăsit prin veac progenitura.  
Din prototipul artefact, secretul  
Geneticei primare nici ascetul  
Și nici de harpe surde n-am să-ți fiu  
Treimea părții, moartea-n tot ce-i viu!

## **Ibis**

Cum ibișii Egiptului roind  
De ipohondric sânge, tatuaje

Ucisu soare-al cărnii lor zburând  
Ca-n paradisul resurect. Mulaje  
Nirvanicului zeilor zăbranic  
Mi-au înroșit valpurgic, vernisaje,  
Zeiescu-mi propriu Jar, aici, cântând!

### **La Poarta stelară**

Vai vouă, numărate morți, din schisme,  
Din atlantide ciclic repetate  
Substanței ce-n memorie se zbate  
Sublim- adeverate fanatisme

În dogme, utopii, efemerisme  
Pe scrisele din Pergam manuscripte  
Bătrâna lumii jale, romantisme  
Eterna-Ți entropie plânge-n cripte

Ci eu ca partedin, spre Bunătate  
Din chiar Celestu-Ți Rău, eufemisme  
În simulacru-adânc pulsând, eternitate,  
Experimentul Tău Stelar, fascism e!

Râzi, Firmanent, Lactee spartă  
Pe jumătate cimitir invers  
Mai omenescu-mi Cântec, sacra-mi soartă,  
Triunghiul știe, azimut neșters  
Spre Orion, repatriata-mi Poartă  
Fractalia-mpătririi noastre, Vers.

### **Mitopoema la Tărtăria**

Zmei morminte și gropari  
În pământ și pe araci  
Oale și ulcele, draci  
În ceramica din pari

Basmu-i, mai bătrân ca viața.  
Cărți, mumii infoliolate.  
În necropolă paița  
Zgreabănă pe uși verdeața

Sânge, foste clorofile,  
Ocru din omphalos, naos  
Sublunarei apostile,  
Ea, Țipenia din Haos !

Mama- tata-n deal și moșii  
În hiatusul luminii  
Care l-au fost smuls cocoșii  
Ziguratelor, și câinii

Lui Anobis...Nefârtatul

Fratricidului eclectic  
Aina- Daina necuratul  
Al luminii negru-ascetic

Spaima la giganți, de iarbă,  
Saltă-n veac entelehia  
Gnomilor cu spini în barbă,  
Șaue, de la Tărtăria ...

Lespede să-ți plângi părinții  
Roua Raiului mai este?  
Văd cu ochiul sfânt al minții,  
Scriu ieșirea din Poveste...

### **Mantra gropii cu șerpi**

Bîlba- bolba-bulba-buba  
Până-n tribul lui Yoruba  
Și mai sus, pe-o arătură  
Vrejul spurc de stârpitură-

Grea de pui năpârca sură.

Ala bala din cabbala  
Ghem de șerpi băloși și reci  
Înghițindu-se-n icneala  
Dintre păsări și culbeci.

### **Dicteu**

Orfic m-am ascuns în mantre  
Sub nirvanicul zăbranic...  
Sfânt Enkomion de tandre  
Stihuri, verbul meu uranic

Verbul- vers înverșunat  
De verbină-n sus, la Rai...  
Ca să se adeverească  
Omenimea îngerească

Nici frumosul, nici urâtul  
Numai îndumnezeitul.

Nici ai vieții, nici ai morții  
Nici ai cripto- stigmei sorții-  
Prag în sus, ca bolta Porții.

### **Fiii luminii**

Ai Splendoarei nocturne, ai Diafaniei  
Scânteind cu zburatele Sfere ...  
Alăptați de soteriologia amurgurilor  
În care circular jăruie nadirul lumii  
Prunci ai inteligenței binare  
EA și EL dempreunul a fi  
Întru întreirea Doimei.

Logos străpuns întru a iarăși fi  
La scăldătorile intestelare  
Seminții migrând, sinergii jubilând  
Calea Luminii cea fără-de- capete  
Cu moartea pre moarte cântând.

### **Sanctuarul din melos**

#### *Memoriei părintești*

Aici, sub sorii constelați, semințe  
ale netimpului- anume, cine-mi Ești?  
Coborător să ne reînălți, prin științe -  
roi de altoiuri, sumum de credințe,  
Tu,nemurind să ne-ndumezeiești?

N-am fost să fiu, din sublunare grații,  
menit la vămi, boltind cu fruntea munții  
cu-ngenunchierea din Părinți, uitații  
nicicând.

Am susținut zburăți pilaștrii Nunții.  
*Re-ligio* ? Ci n-am știut ca parte  
zburatu-mi sine cum să-l rup de-o moarte  
să ți-l restitui, fruct mușcat, prin carte.  
Colaborînd cu valul, n-am știut  
să-nvăț a neiubi, dar n-am urât,  
îngenunchiindu-mi fruntea prag sfințit  
-un miel zburdînd prin zodii,doar atât...

( Cuib inima-i al mierlei tril, sărut  
Din Hermeneia verbului sanscrit)  
Priimește ce din pierderi am sfințit  
Melodiindu-ți moartea ce ne-a zămislit  
Să iarăși Fim, din Logos altoit)  
Tot mai subțire-al meu nadir ocult  
Melodiind trecuturi de demult,  
Al îndumnezeirii -  
să Ți-l restitui, Nimb înzăpezit  
-Primește-mi, Tată, preapuținul- mult !

(Cuib inima-i al mierlei tril, sărut  
Din Hermeneia verbului sanscrit...)  
Aici, pe Muntele dinjos de Rai, gândit,  
Priimește ce prin pierderi am sfințit  
Melodiindu-ți moartea, zămislit  
Să iarăși Fii, ca Logos altoit  
Să iarăși Fii, ca Logos altoit

### **Aina Daina**

Chivot purtat! Legănător, pe umeri  
Ni-e capul, rezonant printre himere  
Venind dintotdeauna, nume nins de numeri  
Zburat pe gemelare emisfere



Din Mama Noapte ne-a adus Lumina  
Inteligenței Sieși Născătoare ...  
Au, Dorule, cum doare rădăcina  
Cea Rămuroasă, prin Încoronare!

Să-și înnoiască Verbul strămutarea  
Ne reciclează fecioriile-mpreună  
Soare sanctuaric, oglindit de Lună  
Străbuna-mi mantră, Daina cea străbună.

## **Muma**

### *Memoriei mamei Clara*

Lumina subțiată-n noi transpare.  
Eul cel dobândit prin învățare  
Ci Spiritul pulsează, prin lucrare

Astfel se-adeverește ce nu moare  
Imponderabil și voios spre seară  
La prag boltit cu fruntea gânditoare

Sporește-mi, Doamne-a Verbului Tău, Suma  
Din pierdere sporind, asomptiune  
Talent de Har zvonind din Paideuma

Al orgiei tale fluier, dulce Spleen,  
Ce-a fost să fie-n spulber de polen/  
Femeie, sora mea din Miocen  
De Claruri ce ne nasc Etern-Acuma!

Sărut din rutul sacrului refren.  
Prier al neînnebunirii, Muma.

## **Sundariana**

Așa, așa! Fi-mi tu perechea-ntreagă  
Prin empatie promptă și fierbinte  
Cu- acel de dinainte de cuvinte  
Suspîn cu spini, corola lumii, dragă,  
În iar- trezita-ți, palpitândă fragă !

Adânc adânc și iar cu tandră creastă  
De cucurigu-al zeei, cea ascunsă  
De arta foamei mele ca mirunsă....  
Gelos pe îngerul căzut pe-această  
Nocturnă-nspiralare ce adastă  
Prin oarbele oglinzi sfințita pastă  
Să ți-o înfunde, mană îngerească,  
Logos de leac, de icre migratoare,  
Primește-! Să te vindece de iască.  
Cascada de orgasme să-ți priiască .

## **La chute dans le temps**

*Poetomului Mircea Petean*

Poeții, acești incognosibili  
Ai lor înșiși  
Ai feminității artelor, voila, merde !  
Deductibili ca sinergii și subcuante  
Materie plângând antimaterie râzând  
Precum în cer așa și pe pământ  
Precum în Om așa și în Atom  
De infernul niciodată pierdut  
Al tandreței al cocsochimiei  
Al efectului fluture și ai smochinului  
Ucigaș  
Ai plânsetului de a nu se naște  
A muri parte dein moartea altora ?

Aina, Daina-

Haaare, hare, te deum gloriam !

Impregnați de stigma genius locco  
De efectul coandă, de curba lui Gauss  
De suma eșecurilor celorlați în adios:  
Cea a strămutărilor cea a implantațiilor  
Cea a colonizării clonării altoirii  
De hybris, ei, decadenții, conceptualii  
Cotarla comunitară  
Ele, cu simptomul  
Uterului supărat...  
Ca să se adeverească la chute dans le temps  
( căderea în timp) uniunea mistică  
Coincidentia oppositorum  
Cosmomorfismul sacrul disimulat  
În profane  
Aici, ca oriunde, în teroarea istoriei,  
Avînd destinul freneziei transfigurării  
Carte arte moarte soarte  
Întru aproapele de departe

Înregimentabili gonflabili instabili  
Ai logicii mistice și ai spasmodiei  
Dintre lumeni și promiscuul  
Re- ligare ?

Distrație prin efracție  
Poliedrism factor- de- risc  
Zburat obelisk  
Spirală vierme de Murano  
Incest hierofanic ondulație  
Spirală sieși captivă  
În utopia în legea a treia a dinamicii  
A lui Hegel  
Și a Rămuroșilor  
Moșilor  
Urmele pe omăt care  
Brusc dispar ab originea  
Cuibului sacru.

A se adeveri Ce ?

**Cântec pentru Canon-Group**

Lui Ioan Evu

Trecut venind din viitor  
Oprește, moartea, să cobor!  
De prea/ puținul/ mult dator  
Îmi e târziu și nu mi-i dor

Captiv în libertatea lor  
eu niciodată trădător  
de sinea-mi, cea presus de nor  
între sudalmă și-nchinare  
lumină Ta cu gust de soare

Mă voi retrage melodios,  
ies din sistemul mincinos  
Om să rămân murind gelos  
ca vântul de sub albatros  
pe val-din-valul monstruos

Sub azimut bătrân cocor  
râzând eu moartea mea să-mi mor!  
Oprește, Viața, să cobor!

Oprește, Hoța, să cobor.

**Eugen Evu**

**Eugen Evu**

**LUDICE PRELUDICE**

**Editura Limex**

**Poezia**

Poezia-i boală grea  
Bunătatea sieși rea  
Nu cu viața, ci cu Ea,  
Moartea care n-ar uita  
Și se-ascunde, ea- în- ea,  
Ca un vierme-n carnea sa.  
Putrezime ce-ar zbura...  
Nu te prinde, n-o scăpa!  
Nu știu nici nu voi afla  
Dar mă vindec a cânta  
Dar te vindeci a cânta.  
Poezia-i El din Ea.  
Poezia nu-i cea vrea  
Nu știu nici nu voi afla  
Dar mă vindec a cânta  
Dar te vindeci a cânta.  
Poezia-i El din Ea:  
Sinele-mi în Sinea ta.

## **Ahoe, Eheu !**

Ludice stări pentru mine,  
sparte-s ulcioarele pline

Vinul pulsează prin vine

Fericele ev, eva-n tine

Latentă-n nirvana de-albine

Sinea în Sine.

Orice intrare în tine

E o zburare-n lumine.

.....

M-am scris dintâi cu vârful de săgeată,  
Cea ultima, păstrată pentru mine  
Apoi răbojnic din cuțit și pâine  
De împărțit prin frângere de Sine

Fiind cel ce prin aducere- aminte  
Sfințit de loc, sfințește cele sfinte  
Fecioara-Poesia, cea fierbinte  
Să o astâmpăr facerii de bine  
Prin Hermeneia chakrelor divine.  
Așa arzând, ca spice sau ciorchine-  
redevinerii noastre Dor de Tine  
de lumilumine  
Sinea din Sine.

## **Ea**

Așa e Ea,  
rezistentă prin unduire  
și la praguri spre amonte  
orgasmul cascadelor  
prin de cer oglindire.

## **Catren**

Îngândurarea mâinii cu care încă scriu  
e-a aripii rănite, durerii ei fantomă,  
inversa numărare a inimii, de viu  
să ard în sferic naos îngenunchiat, spre seară...

## **Ikebana**

Îmi cer iertare că v-am smuls, cuvinte  
Să i le ofer în dar iubitei mele  
În Felurimea ei. Ca imortele  
Gheișei, kimono sclipind de stele.

Adio niciodată.

## **Poem interrupt**

Dragoste, dragoste nu te voi știi,  
Tu ești doar umbra frunzei, cerească,  
Tu ești doar ieroglifa unui sărut  
A mugurului de sub iască....

## **Sărutul 2**

Și coacerea-i dare în pârg,  
- pe sâmburi e putrezeziune-  
tot astfel pe gemenul sfârc  
lacteice fructele bune

Iar Legea spre vârf se închină  
din splendida ei goliciune...  
Tu, fără cuvinte-ți dejghină  
genunchii spre dulcea smochină

Să-i numeri cu limba semințele  
multiplul- probabil, cunoașterea  
Doimei de care mint științele  
și toate prin veacuri credințele  
Luminii dând nașterea

Suspini înflorind! Sacră vină  
să iarăși se-nfrupte-n făptură  
sărutul sublim, mușcătură...

## **Hermenia oglinzilor**

Oglinzile care te-au văzut  
Goală, aburind a sărut,  
Ca poemele cele insinuante  
Cu tangente, curbilinii, secante...

Prin cărțile sublim delirante  
Cu meandre, cascade și pante,  
Și cu suspendate-n subcuante,  
Oglinzile, geloase amante...

Undeva, cândva, mâine, ieri,

Pe asprite de zvâcnet atlazuri,  
Cu țărături retrase-n dureri  
Și luna suind din talazuri

Cineva le va pune lințoliu,  
Zăbranic nirvanic, de doliu  
Și mâna aceleia, poate,  
Cu degete îngândurate  
Le va sparge, orbite, pe toate...

## **Uriașul**

*La descoperirea din Zarand  
a unui schelet de 10 metri*

Zeu adormit, neîncăpător în om,  
Ți-au dezvelit din piatra înghețată  
Scheletul cel ce te purta odată  
Prin marele, Cel Ancestral, Genom !

În munți și-n jos, la fluvii nesecate  
Și sub centura de iridium încă  
În greul din materia adâncă  
Și-n ultime, cavernele surpate

S-a subțiat memoria din chakre  
Și ultime se sting mitologii  
Tu, uriaș ucis prin simulacre  
Și-n entropia Marii Elegii

De-aș fi să-ngenunchiez în palma-ți bandă  
Să mă cutremur de-nțeleasa-ți moarte  
Genezelor distrugerii ca parte  
A iarăși- devenirii prin osândă

Atâtor Dimensiuni ce se-ntretaie  
Le-aș sta o clipă-n cumpănirea milei  
Ca firul de cenușă din văpaie  
Să-ți lecui ochii plânși, ai clorofilei

Care-a suit prin regnuri, grea ca sânge  
Prin ramuri- neamuri, cerul a-l atinge  
Ca să-l aud pe Creator cum plânge.

Liber- captiv Spiralic, în Proporții,  
Ecoul umbrei tale-mi plânge morții.

## **Imortele**

Semințe adormite, semințe uitoare  
În lutul roșu al cărnii bătrâne  
Inversa curgere-a arderii, cine  
Înșeptilelor charme le pune răscruce?

Rogvaiv al de sinei cunoașteri, năuce.  
Devenire nocturnă-n Lumine

Imortelă, cuvântul năluce.

### **Hermeneia elohimică**

O, voi Oase-n Hazard, ctitorii blestamate!  
Ale antimemoriei și- ale falsei memorii  
Precum în smintitele coduri de glorii  
În adeverrile minciunilor, toate!

Și voi cei de sinele vostru trădați  
Prădați, abuzați prin cunoaștere  
Predestin al schismelor de dinainte de-o naștere  
Da-ți-mi timp a vă plânge prin cărți legănați...

În arhive-nnecate, arse ori oarbe  
Înghițită memorie cu coada de șarpe  
Câini Înstelați ca Diogene și harpe  
Subconștient ce se auto-resoarbe

Cunoscut-am cohortele stigmatelor urii  
Și invers străbătînd instabil azimut  
Răzlețite figuri, torționari, trubadurii  
Sfinți ai închisorilor purtate pe scut

Ca Ahile-n cetatea jucată la zaruri  
Și Orfeu cel trădat de chiar geamăna lui,  
Tragici sacri-n pleroma de avataruri,  
Blestemații-n cetățile nimănu

În zadar în zadar în zadar mortocrații  
Și statuile lor decapitate-n scuale  
Mausoleele zeilor canibali, vinovații  
Adulați sub stindardele devoratoare

Ale urii- de-sine din gol de iubire,  
Ale foamei de carne de sfinții stăpâni,  
Ale strâmbei puteri la răscruci, coviltire  
Ca morminte migrând, paradgime cu spini

Am văzut doar cu ochii închiși Demnitatea  
Întreitului Ochi care plăsmuie zări  
Din cunvulsii Nadirul zvâcnind, Bunătatea  
Ce hrănește absurdul smeritelor stări

Sub cuvinte-i căzut înțelesul, Sămânța,  
„Este ceva în om care nu-i aparține”,  
În religii și-n arte și-n fapte, cerînd suferința  
Ca valută de sânge la troc cu doctrine  
Suma Fricilor ! Coduri, a cuvintelor-cheie,  
Informație-n somn sublimată. Murim !  
Unii ard din preaplinul viu, din femeie,  
Alții mor suportabil, uitând prin sublim

Răul astfel lucrează și vine !  
Se hrănește cu vrerea de bine-n mulțimi;



Dar mulțimile mici au tendința-n ruine:  
Să cioplească din lut stihiali cheruvimi

Din uraniu, din stronțiu-n cianuri înghețat  
Paracletul-proclet se înfruptă. Demente  
Algoritmuri se-asmuț, curcubeie- însolzate,  
Diafana Splendoare din Elemente...

Roi captiv în de Sine ascunderi! Nirvana  
De zăbranice sacre-n păgână prihana

Lui a fi-spre-a muri? Ce suspină zăpada  
Și-n orgasmele sacre capcane, cu spada  
secerișul subcuantelor? Și cruciada...

Râde Hermes prin dogme! Pitic prometeu.  
Demnitatea de-a fi, de-a muri dumnezeu...  
În zadar din substanță viu- strigățul vidul  
EL, prin cosmic incest, altoind fratricidul?

A trăi în altoiuri, zburat prin doctrine.  
Abatoare clonelor să prospere? Devine  
Prin aceea că-n toate ucide ce naște ?  
În zadar a trăi, a muri, a cunoaște.

### **Arborele Matusalem la Rilke**

Undeva în California  
Arborele Matusalem  
A împlinit numărați  
În anii umanului  
(din interregn),  
Vârsta de 4841 de ani  
Omenești.  
Iată înfășurat alburnul  
Spiralei lumii noastre  
și nimeni nimeni nimeni  
Nu cercetează semințele.  
Inversând în alburn  
Timpul

### **Dublul refren, al consolării**

A doua moarte-i cea din amintirea  
Pe care-o poartă neamul și dușmanii  
Celălalt timp e pietrei dat, cu anii,  
Și-apoi cenușei de sub bolovanii  
Istoriei, când v-a-ngheța Iubirea.

Împacă-te cu tine-ntâia dată  
Ajungă-i bolii răutatea ei  
Peste morminte cum zburda-vor miei  
Desculț prin raiu-n care crezi, de vrei,  
Ori sferă de lumină-n cer zburată.

Iar când va fi să iarăși fie, lasă  
Doar amintirea trecerii,  
și-o casă.

### **Mitopoema**

Ah, viața, venirea, calea și pregătirea  
de inevitabil...Uneori la trezire  
îți spui „ a fost deja ceva, un fenomen,-  
fără nume stabil- care uneori ne-a reușit”  
numai că vom fi duși purtați  
și de elemente distruși reciclați  
fără a ști ori a fi aflat DE CE  
de unde de când pentru ce anume  
încotro suflete al nostru  
redistribuit degravifiat  
dezugreunat  
fruct trădat  
fruct prădat  
suflete, pe cât ai fost de gustos  
de mâncat și sămbure scuipat  
ori dus în gușă de pasăre phoenix  
de nemuritoarea Lui moarte  
în cealaltă parte.

### **Cosmogonica**

Ni s-a spus ni s-a ascuns ocrotitor poate  
Aduși sau veniți semințe stelare  
Ne înfruptăm din substanță și devenim  
Murindu-ne moartea și din preaplin  
Moartea altora  
Suntem nume și cifre cu spini  
Și nedrept întreruți de la surse  
Opera cuiva  
Reactivându-L pe El.  
Nu sunt doi să fie asemeni  
Nici gemelarii, nici cei vitregi  
Prin aceea că nașterea ca și moartea  
De noi nu depinde.

### **Mnemosyne**

Aina Daina  
Florile dalbe !

Șlefuitor de oglinzi să fi fost  
Sau agent de polenizare  
Al Hermeneiei  
Al hierogamicelor logodne  
Al orgasmelor tahionic e  
roind între feromoni  
Și rogveiv  
Holistic, desigur,  
Ceva pe-aproape

Să se bucure în mine-mi misterul  
Între A Fi și De ce?  
Aina Daina  
Florile dalbe !

### **Preludica**

Miejii cei patru- ai nucii, frațiori,  
Sunt numărați ca unul; cel probabil  
Să iarăși încolțească și-alteori,  
Oriunde-i zboară vântul inefabil,  
Altoi hazardul. Implantăți  
În alt prielnic loc de înălțare  
Unul sau patru, decodificați  
Vor ocroti, la vârfuri, și cuibare  
În care, doar o vreme, bărbătușul  
Geamăn de suflet sufletului tău  
Striga-va nume singur, jucăușul  
Căzut din lacrima lui Dumnezeu.  
Iar coaja ca un creier stins, a nucii,  
Se face cuib la groapa cu furnici  
O, poezie !Ciob cu licurici  
Pe care îi înghit, semantic, cucii  
Prin rămuroase noime, Hermeneia  
Precum în text, așa și-n Galateea.

### **Codul hermeneic**

Acei rostitori al trecutului plurisemantic  
ca amintiri viitoare,  
Acei ai simptomului singurăității multiple  
Ai bătrânei empatii demult oarbei cunoașteri

Lor li se cuvine picătura de aur înghețat  
Pe care artele o pot converti în sublim  
Nemaivăzutele și întrezăritelor singurăități  
Din ceruri căzute ca stigme și învinuiri  
Ca programe- pilot  
Ale marilor Nimeni?

Unde este limita  
Între iubire și ură  
Între ascundere a doimii  
Între sângerare de viu  
Și înnoire probabilistică  
Prin cuminecătură?

### **Poema pentru Ea**

Prea- apropierea de El  
Neprotejat necranat  
Imprudența prin empatie  
Îți poate fi, este!  
Fatalmente.

Ca să nu fi orb ca oglinzile.

Fruntea să nu o îngenunchiezi  
știind  
niciodată!

Fii asemeni trestiei  
Îngândurate:  
Însă cu spini.

Fii asemeni Rosei Canina  
: însă ca trandafir  
Englezesc.

Ca să nu fi orb ca oglinzile.

### **Nu te mai teme**

Nu te mai teme  
Viața este acel ceva înnebunitor  
Astfel noaptea ne dezmiardă  
A ne fi suportabile  
Etapele.

### **Cred că știu**

Într-o anume măsură  
Atingi ceea ce crezi că ești  
Îl atingi  
Cum bunăoară  
Ninsoarea  
Peste imprudente  
-nfloriri

Nu te mai teme  
Pentru părinți ireversibili  
Gândul vine și pleacă  
Vine, ninge  
Și lasă urme  
Cum bunăoară  
Din urma de urs  
Brândușa...

### **Dizertație**

Se știe ce se uită a dăinui  
Numărul mic îngHITE mulțimea  
Înnebunirea vs înrăirea  
Recele vs cald reciproc în adaos  
Partea pe parte-asuprind  
s-o renască

țările cu mai multe femei  
ca un reflex condiționat  
ce-l ignoră războiul

inflație de zei pe cap de locuitor  
genii confiscate și demonizate apoi

venerați și apoi devorați

se știe ceea ce se uită  
să salvgardeze Misterul

doimea reciproc anulându-se:  
sophia, teandra,  
quadro-cerul

adeverind sieși lui adevărul

### **Armindeni**

- cuțitul care cântă-

*Nu uita. Devii cel ce crezi a fi.*

Toate tind a se reîntrei ( reîntregi!) din cele ce  
lasă urme inverse  
O, fiica mea și fiii mei, semeni – gemeni!  
Cum pe omăt vânatul și vânătorul  
Toate își întrerup marile spaime în micile speranțe  
Acolo undeva cândva ca și cum au mai fost  
Joacă-te suflete-n splendorile- nimburi ce-alunecă  
Să nu auzi insuportabil cum devenirea se-ntunecă,

*Iar timpul crește- fața mea.*

Haaare, haaare, Aina Daina, din Daoi,  
te Deum gloriam,  
Zaolit !

Nume și numere scânteind în nordul inimii  
Insomnii mușcăături ale visului foame de sine

Nicio ordine-n divina răzvrătire  
Nicio limită-n aparența fromelor  
Nicio oglindă care să pună doliu pe esențele pure.

Suntem ca și cum n-am fi fost, ceva inuman  
Se zbate a fi în toate. Cu foame și sete de Sinea lumii.  
Cine am fost, cine suntem, de unde venim,  
ori aduși am fost,  
Purtați și de ce anume? ( Râde gaița pe-un nour  
O, hermeneia cu ghiare, plisc și inefabil diafanul  
Norișorului de splendoare din solzi !).

Haaare, haaare, aina daina, te Deum gloriam!  
Te-am din cuțit cântat, suportabil

Încotro, captivi în retorici barbare sau repetabili  
Spirala etern-acum-ului.  
Sigilat în genom, opturat tace semnul  
zero gravid.  
Și radioactivele cercuri, delirul suprafețelor:  
Precum în cer așa și în tot ce se vrea a mai fi.

Ce anume adaugă-n ecoul frenetic  
Unduirea și învinuirea sub care stăm  
Duratelor îndurați  
Harnica-ne moarte melodiindu-i Aceluia  
Stigma Învinuirii celeste?

Haaare, haaare, aina daina, te Deum gloriam!

II.

Plângeam să nu fiu născut.  
Mi s-a spus, când târzii erau toate.  
Aqua dulce, și sarea cunoașterii, fructele  
Filogenezei și onto- magiei  
În orgamsul continuu-al subcuantelor.

*Nu uita. Devii cel ce crezi a fi*

III.

Logos penetrat, ce te doare?!  
Orice împreunare  
Este un viol, din Incestul pogorât  
Întru regenerarea psihotextului- Stem.  
Retro, Estem !

IV.

Din carnea Ta, cartea noastră pulsează  
Miliardul de drumuri mi-ai îngreunat  
Corpul și refacerea,particulă, vibrație, undă.  
Cel fără timp operei lui să se-ascundă?

Te-am din cuțit cântat, suportabil  
Gemelar - imuabil

*Haaare, haaare, aina daina, te Deum gloriam!*

V.

Trecă de la mine-mi și aceste  
Jucăușe ca iezii pe mormintele alor mei  
Nu departe de Abatorul ce ucide idea că Sunt:  
Sângele meu sepia sature-ți moartea-

Să te adeverești, Canibalule !

Haaare, haaare, Aina Daina, din Daoui,  
te Deum gloriam!

Te-am din cuțit cântat, suportabil  
Mie însumi din plânsu-mi.

*Nu uita. Devii cel ce crezi a fi*

Sfânt zenit este pragul de sus

Al durerii.

### **Nimeni...**

Nu te mai amăgi  
Conștientizînd repetat ce ți se spune  
Mulți și diversionist  
Îți trăiesc ție viața  
Viețile de vieți probabile  
Dar nici cel ce te salvează  
Prin eroism sacrificiu dăruire  
Nici acela nu îți moare ție  
Și moartea.

### **Sublunara**

Este de nimic a mirare  
Că E-a, Marea Minciună  
Străbate, răzbate, nu moare  
Aici, sub lună

Moartea născând o răzbună.

Oriunde te-nșfacă transpare  
Din foamea-ți de sine, cea mare,  
În mica-ntrupare.

De unde-i, de unde, răspunde!  
Cuget adânc peste unde  
Verdele vaier din Rune  
Căzut în genunchi prin lagune

Frunte de munte-n genune,  
Al Mumei străbune.

### **Mireasmo!**

în celalalt timp...  
septembrie 5  
a fost o zi mult scurtată  
îmi amintesc  
că am fost și-altădată...

nu fii ca floarea seismului  
mimosa pudica  
pe care se spune că o închizi  
cu privirile  
și o jefuie fluturii  
din cenușa nevăzută a  
feromonilor

### **Elegia nenumerotată**

Din jale se întrupară mesianicii

Misionarii științelor  
Dezmărginirii-n Uimirea Dintâi:  
Cea de sine gravidă și născând  
Prin cunoaștere;  
Cei ascunși în nume și sosiile lor  
Cum abraham din plagiatale egiptene  
și asirobabiloniene  
sămânță zburată cu aripioare  
ca ale boabelor graminee  
ori altundeva cum sămânța  
cu elice a arțarului  
și a rățoiului

abracadabra șamani ai umbrei ecou  
al luminii electrice  
călări pe asinii istoriei

o, tu, Suflet nevăzut de oglinzi  
motor de căutare  
chivot purtat între timpanele zeului propriu!

Ordonator principiu peren dintre toate  
Care au fost, vor mai fi.

Rebeliune de lumini purtătoare  
Imuabil semnul nume cifră cu spini  
Din lobul temporal, beatitudine  
Și tu, carte nu din carne  
Copertele căreia genunchi de femeie sunt  
În palatul orizontal al covorului de carne  
Frate Omar Khayyam  
Mercenar al aceluiași Hermes din toate.

De dinaintea scrisului  
Și a cuvântului cântat și zburat  
De balerinele cele împlânzite cu biciul.

De dinaintea lui Însuși  
Îngerul căzut întru reînălțare  
Cum poemul din plânsu-mi.

Treacă de la mine-mi și acest ulcior  
Ave, bolnave Prologomen, Dor  
De care cum Nessus  
Nu afla-voi să-nvăț ca să mor.

Tu, mierlă albă, cui sui în tării  
Trilul tău, spleenul diafanei splendori  
Bărbătuș al hermeneiei, hieroglifă  
Dintre vulturi și clopote?

## II

Iată, vine cel ce niciodată  
Nu a plecat.  
Neatins de stigme și droguri



Al Purpurei de asprite atlazuri  
Așternutu-mi să ni-l primenească  
Să se rupă sigiliul fricoasei fecioare  
Nemaiîmpărțit cu îngerul cel dornic  
De inseminare.

### III

Incredibil, deci viu, mă dezic de acela  
Încifrat în propria-i dogmă.  
Jalea, vaierul, urzeala lui Uriel  
Cel Nirvanic  
Sfășiiind-o cum catapetesma  
Fantasma.

### IV

La-nceput a fost Incestul hieratic  
Și talazul energiilor Vrîl  
Zvâcnind peste-ntinsele ape  
Multiplicat în popoare.

### V

Aud, dumnezeiește aud  
Cum melodios mor  
Cu toate iubirile-ntr-una  
Cea Mare.

## **Așa funcționează**

### **Mic oratoriu holistic interminabil**

*/ poezilor români*

Așa funcționează  
F u n c ț i o n e a z ă  
Duhul celui cu har spirit ce se agită  
Sporind din ceea ce dăruie  
Reînălțat din pierderi  
Speranțe fluturând împrimăvărare  
Iezi zburdînd pe netezite morminte  
Înnebunire care vânează energofagică  
Alungîndu-și țintele  
A nu ucide la izvoare  
Cel însetat  
Filogeneziec îngenuncheat...

*În hiatusul sfânt-remotivant  
Al învinovățirii de sine  
Semnificatul dintre animalul viu  
Și trofeul decapitat ?*

Așa funcționează  
Verbul îmi doresc declinările  
îți doresc vă doresc

a iubi însă nu spre a lua-n stăpânire  
a iubi deoarece avem de asta nevoie  
mai mult decât a fi iubiți

mental individual  
mental colectiv  
info- genezic verbul  
a d e v e n i  
așa vede clar ochiul compus al  
inteligenței ubicue

Așa funcționează efectele  
credițele arta estetica Fiindul  
între cutia pandorei  
și cutia neagră  
a memoriei :  
c i r c u l a r e

## II

Așa funcționezi, tu al meu suflet  
Desculț prin grădina raiului  
Al limbii române din colinde  
Accelerator duios de fluturi  
Zefir și meandre-cascade și  
Lanuri de in în delirul tahionilor !

## III

Ies în calea mea, cu mine mă-ntâlnesc  
Transfigurat revenind din cunoașteri  
Nu am orbit de muzici splendori suferințe  
Mai tăios diafanul și sunetul râzînd al  
Poliedricei metamorfoze !  
Înfruptați-vă: aorta-mi pulsează  
Pe colaterale râul și ramul  
Își refac structurile  
Cum alunecatele nimburi  
Sfinte ce-și renasc bucuroasele sfere!

## IV

Celor ce nu li s-au dat  
Au luat.  
Celor ce nu au păstrat  
Prădat le-a fost.  
Efect răzbună  
Erorile.  
Precum în popoare  
Așa și în celesta lucrare.

## V

Aruncat peste bord la timp  
De cei pe care i-ai plăsmuit  
Olaltă cu jerbele și tânguirile

Sărbătorit negru în absență  
Între efectul doppler și efectul fluture  
Între smochinul ucigaș  
Și scânteile lui iov  
Între cain și abel  
Și iosif și frații săi

Și între alte o mie de paradigme  
: mi-ai lăsat dreptul  
Nume să dau  
Felurimilor Tale.

VI.

Ca să mă întâlnesc cu Ea  
- Călugărița-  
În capcana celestă  
Orgasmul.

Să se adeverească incestul  
Virgo- Sophia.  
Mutația.

*În hiatusul sfânt- remotivant  
Al învinovățirii de sine  
Semnificatul dintre animalul viu  
Și trofeul decapitat ?*

### **Laguna**

Flux și reflux, mareică fuziune  
La-ngenunchiatul țarm ce se retrage  
A ne primi învăluiti în spume  
De ape dulci- sărat –energofage

Thalassa! Sacrul sânge-apheiron  
Să facă schimb Soare-al Lunei Domn  
Aici-acolo-n somn.

### **De dragoste târzie**

Smeura-n spini e-al buzelor prinos  
Se zbat asupra două libelule  
Smerita mea dorință-i de prisos  
În broderii de vagi hierodule

Mi-e scrisul mătășos, din asupriri  
Ce-alunecară spre înnebunire  
Ci partea însorită-n amintiri  
A inimii, mușcată de-o iubire  
Cu mii de fețe-adastă, sub zefiri

### **Autumnala**

Ars e trandafirul ce ne uea sărutul  
Între noi imortela e-un hieratic balsam  
Nu rămâne urma cuvântului, rutului  
Ca nălucirea de lună pe-un geam

Mila nu e o stare, ci o utopie,  
În natură cunoașterea n-are trup din cuvânt  
Toate iubirile-au fost frenezie  
A unicei, sub rupt legământ

Dumnezeu e o stare a toate, ca visul  
Ochi compus al himerelor, sacru zăbranic  
Prin aceea că nu ne-a lăsat paradisul  
Decât semn tatuat în astralul nirvanic.

Trandafiru-i sfărmat, ca tutunul de scrum:  
Înăuntru-i bondarul ucis de parfum.

### **Hamlet**

Era să uiți, negîndu-te pe tine  
Cel descendent dintr-un celest incest  
Maimuțărind țiparele divine  
Rod al frustrării ancestrale pline  
De geniul urii tale, ca protest

Al specioasei stirpe ce devine  
Din logosul străpunsei lor Vergine?

Bastard al Învinovățirii. Cine,  
O va transcende-n vârsta care vine  
Cu-a Lor măsură-a Orbului celest  
Ce face ochi prin vietăți. Destine  
Mereu din decăderea entropiei  
În felurimi de replici încarnate  
Hazard și nebunie-n libertate  
Zburatul genom al entelehiei  
Te va legitima ca fiu al Gliiei  
Vreodată, din eroarea Seminției?

### **Invocație nocturnă**

Nu te mai zbate  
suflet al meu  
zbaterea însăși  
ți-e dumnezeu.

Repaos nu este  
în curcubeu  
Nu te mai zbate -  
El nealmeu.

Cine din noapte-i  
Călătorind?  
Calea de Lapte,  
Lumina-gând?

Moare-ntrebarea  
Când naște Fiu ?  
Tânguie Marea  
-n tot ce e viu

Geamăna moarte  
Naște mereu  
Nu te mai zbate  
Eu nealmeu.

### **Plânsul mieilor**

În pastoralia în pastoralia!  
Acolo unde cele dintâi sanctuare  
Au ajuns reptiliene cuibare  
Acolo am auzit plânsul mieilor  
Plânsul de primăvară,  
Al învierii prin înjunghiere -  
În pastoralia, în pastoralia!  
Mieii zburdând pe morminte  
Mieii înțărcați - carne roșie  
Adulmecată de canibalii păstori  
Ofranda cea plăcută domnului  
Motivația fratricidului  
Cainul iertat de cel de mai sus  
Ca să se împlinească mutația  
Reciclările din interregn  
Energofagia reciprocă  
Paradigma și strămutările  
Namilei, Nemilei  
    și rodniceii de frate vânzare  
sângele bușnind în celesta lucrare.  
În pastoralia, în pastoralia!  
În țarcul de sârmă ghimpată  
În reptila zburată...  
Plânsetul mieilor  
Îmblânzind foamea zeilor.

Pui de lup jucăuș încă eram  
Zburdând într-olaltă cu ei  
Pe mormintele alor mei

Sub vulturi sub clopote surde  
Nu departe de Strei -  
Aortă la zmei.

### **Baladă la Deva**

Mă înjunghiasse toamna blondă-n seară  
Mi-a dat sărutul, hoța, și-a fugit  
În fagurii extazului, amară,  
Lumina ei sclipi ca un cuțit  
Deschis-am pumnii, cum, copil, odată,  
Când din izvor să beau îngenuncheam,  
Dar licărul din lacrima tăiată  
S-a stins ca steaua dincolo de geam  
Doar suspinat adio,-nfloritură  
Hieratic hiacintul din stihii

Cum nici nu am fi fost,  
tremurătură  
urzind nirvanice entelehii..  
Sub clopote, sub vulturi, curcubeie  
Am fost cum n-am fi fost,  
poate-om mai fi.

### **Baladă la Uroi- Simeria**

Sub vulturi, parapante, la Uroi  
Scanează Marea Groapă de Gunoi  
Din trei cetăți sub veacul cel vâlvoi...

Dendrologia, Raiul peticit,  
În zdrențe-i lângă Mureșul stârpit,

Deva-i sub noua schismă mușuroi  
Iar Hunedoara morților moroi  
Agonizează. Idolii ei goi,  
(Ca zombii cei din peștera Uroi)  
Își exhibează-n somn epifania  
Din Krivoi- Rog ukraino- stacojia...  
La secerișul orb, entelehia...

omdumnezei clonați, oarbe ursite,  
orbecăie-n ferestrele zidite

Cohorte vin mulțimile-ipocrite  
În cap cu capii trumei troglodite

Iar unde Streiul intră-n Mureș, sacru,  
Aorta spartă-i jalnic simulacru –

Canal ucisei faune de-otravă  
Vandalii-n spurăciunea lor bolnavă

De nimeni alungațiucid și partea  
Pe care încă n-a răpus-o moartea

Ci păstrăvii-n amonte mor la praguri  
Spre cuiburi de cerești arhipelaguri

Nici icre de sămânță n-or mai fi...  
Sub parapante, corbii zbat stihii:  
Privind de sus, mi-i gândul la copii,

Urcat pieptiș nu-mi vine să cobor  
(Am fost, uitat în iarnă, un cocor..)

Îngenunchiat în pulberi de cuvinte  
Mă tângui pe morminte netezite

Păgâna stirpe-n veac, suicidară  
S-a-ntors din veac cu stigma ei tartară

Și mi-i urât în lume și mi-e seară...  
Curând voi înceta și n-oi mai fi  
Privind de sus, mi-e jale de copii

Poate-am murit și-o clipă mă trezii  
A nu mai fi...

### **Baladă la Vâlcele Bune**

Starea visată leagănă dorințe,  
Al Noptii freamăt plăsmuie idei.  
Ce întrupare-și cer, vrăjite chei,  
Rubin al inimii, cerești sentințe

A ne reumple lumea de mister  
O-atingem, cât lumina-i ne susține,  
Noi, fii din flori ai cerului din cer,  
Căzuți din semințiile divine ?

Am fost din îngeri? cei dintâi, văzuții,  
Ascunși în rai ca-n curcubeu peunii?  
Mormintele sub joc de miei, desculții  
Prin insomnii mai pasc în umbra lunii

Invers prin veac să îmblânzească fiara  
Din jarul suferinței fără-de-moartea:  
Visare-i starea sacră, Primăvara,  
De leacuri aiurându-și sieși partea

Aleanul lumii prin iubiri fericite  
Din care inocenți ne-am înfruptat  
Mușcat ca sămăbul să nu se strice  
Altui pământ flămând i l-am trădat

Captiv mișcării-i cugetul avidul  
Ca iedera care-și susține zidul  
Pe vrejul roșu-al ultimelor gnoze,  
Edenul stigmei, sieși lui gravidul,  
Ucis a naște-n viu metamorfoze...

### **Baladă la Hațeg**

De leac înnebuniri se iar perindă  
Prin suspendata frunte, ca oglindă  
Ca să transpară și să Te cuprindă.

A gemelarei, antică sorginte,  
Scutură-n moarte fructul care minte.  
Incestul sacru tace-n stigma sorții:  
Înnebunirea cărnii-n joc fierbinte  
de frig arzând ne lecuie-n Proportii

Eterna Utopie-nvie morții?  
Doar Mama Noapte știe,  
- prag al sorții.  
Mai sunt? Mai fi-vom? Sfântă utopie!  
Prin gloriei ce ne sting, ne reaprind -

Al dezdumnezeirii nefiind.

### **Aumbre**

Matca vântului orb de semințe  
Arde pe elizeele poemului meu  
Jarul celestei purpuri, căzută-n credințe  
Prin care aiurând ne trezi Dumnezeu.

Roze-nevroze, voi mantrice gnoze  
Din melos străbun răd prognoze  
Circadice metempsihoze  
Ambrozii aumbre, elitre  
Pe somnolențe de maci, spic de cifre,  
Printre grilaje, corinthice rune,  
Dintre răsărit și soare- apune  
În timpul cel mic, al duratei, cocor,  
din smulgere spre starea de zbor  
Al inimii psalm niciodată nu piere...  
Stoarce Sophia din fagure miere  
Esența de leacuri, himere.

### **Baladă în septembrie**

Deodată, Timpul prăbușit în sine  
Se reumple de sinele-mi căzut  
Cum n-am fi fost; și anonimul Nime  
Primindu-și trup, trezirea-i l-a durut  
„Din miez spre margini vine vindecarea”.  
Cântau ecouri, ca-n geneze, Marea  
Îngenunchind în acalmii de-o moarte.  
Eram cum nu eram. Un semn de carte  
O imortelă, vis de libelulă  
Al dăruirii tale, hierodulă.

### **Baladă ludică**

Scribi ai lumilor de lume  
Felurime doar prin nume  
În acest V E A C miruns  
Nimic nu mai e de-ascuns  
Nici curpins, nici nepătruns.  
Poliedrice cristale  
Care curg duse la vale  
Spre nisipuri ancestrale

### **Colind laic**

Colo-n sus din jos, ahai!  
Iadu-n rai, omului plai...  
Fost-am să mai fim? Veniți  
Ori aduși și-mpământiți  
Preste spinii dânfioriți  
Prunci din Flori al Ceriului  
La marginea lumii...  
Leroi-Ler și-al Mumei  
Cuib al paideumei  
Rană-n bezna adevărului



## **Tahiograme**

Vid avid gravid de El  
Cum de șarpe-un caducel.

\*

Amețitoare poezii  
Zvon al pădurii aurii,  
Străbună, sacră-n veci-vecii  
Cum ghinda sub stejar plesni  
Din Aina Daina... Spre-a mai fi  
A deveni, a deveni...

## **Baladă**

Euristica-nfloririlor, iată,  
Capcane sub zbateri limpide  
Nirvanice efemeride,  
Voaluri vernale, absidă :  
I-a hermeneuticii roată -  
Arcadie, patrie beată!  
Boltita-ne frunte agită  
Talazul delirului, iată!  
Nirvanice efemeride  
Voaluri vernale, absidă  
I-a Hermeneuticii Roată.

Boltita-ne frunte palpită  
Sinergic pe-a cerului boltă  
De duh se reumple, involtă,  
Lumina luminii-nnoită.

Tu, inimă-a Horelor toate!  
Prin mii de freatică fire  
Mușcată dar vie-n iubire -  
Preaplin dăruind, când se zbate!

## **Metafore cu feromoni**

Dacă nu au fost ucise de verzi  
Dacă nu le-a mâncat omida mutației  
Dacă în sâmbure viermele propriu  
Nu s-a cuibărit răsucit ori de sine flămând  
Dacă ucigașul cu secure al doctrinelor  
Dacă mercenarul dacă cel sterp nu  
Proliferează-n estetici  
Fructele cunoașterii se culeg singure  
Le culege vântul care ne aude visele  
Lumina încă oarbă a adolescențelor  
Pot fi gustate se coc de singure  
Pot fi beute cu măsura iubirii  
A nu putrezi în celălalt timp  
Astfel și noi, oamenii.

## **Pasărea Haar**

Acea pasăre prea-înaltă plutind  
Sub care inima ta se mai zbate

Numele și-l cântă parcă murind.

Fără să știi aici, așteptând,  
De ce-și caută ea cuib, săgetând  
Din amurg înstelat, săgetând  
Fruntea boltind în Cetate...

### **Poezie nepierdută**

Prin curcubeu doi fluturi aurii  
Ca vis al mării clipe din lumină  
Îngemănați pe feromonii vii  
Cu-aceiași puls, meandra lor divină  
Ni l-a zbatut pe buze de copii  
Rupând nirvanicul zăbranic, plină  
Când luna-n sacru cearcăn logodi  
Al nopții vis, cu vis trezit, din tină.

### **Kali Yuga**

Cade-n cunoaștere ruga  
E spre amurg Kali-Yuga  
Sus, azimutul orbit,  
Jos sanctuar împietrit  
Schisme, bolnave sub trape  
Surde prin veac mzici șchioape

Câți de urgii vor să scape?  
Tot ce a fost va mai fi  
Sfârșind începutul din zloate  
Moartea bătrână-n stihii  
Urlă gravidă prin gloate...

### **Dintotdeauna**

TU îmi iei părinții  
și fiii  
Îi redai argilei uituțe  
Ca să-mi repet ciclic moartea.  
Dintotdeauna îmi promiți  
Să te ador ca absență.  
Unei morți se închină felurit  
Săracul din dug și geniu  
Îți fac să răsunе  
Goliciunea  
Își zbat surdele clopote oarbe  
Îți mint acatiste moaște indulgențe  
Își poleiesc surogatele  
Cohorte ale consolării  
În satrapiile vlăguite de aur  
înghețat în logos  
Spuzit în monstrul istoriei  
Amazon înnebunit  
În ginda din gușa  
Păsării Phoenix.  
Acolo, pe țarmuri  
Quetzoalcatl  
Jelit de copiii din Flori

ai Cerului.  
Aici, pe alte țărături  
Seminții bastarde,  
Între două glaciațiuni-  
Rebeli, ca în urma de urs  
licuricii, brândușele.

### **Sanctuar pe umeri**

Mintea mea, pulsatorie,  
Suspendă cu încetinitorul  
Utopia duratei fugare  
Sunt atunci ca o sacră incintă  
Ovală cu o mie de ornice  
Fiecare arătînd altă oră  
Sunt cum nu aș mai fi:  
Vis visat oglindit  
Libertate luminând  
Spaima lumii,-antimaterie răsând.  
Nu te teme, fiica mea,  
fiii mei.

### **Etapele arderii**

Oarbe revelații sub clopotnițe,  
Trafic hedonic cu sex curcubeu îndoliat  
Oameni și fameni, cătușe și botnițe  
Mileniu invers greșit numărat  
Cât mai e nimeni știe dar ard  
În hazard, zeu și catapeteasmă,  
Între noi viscolirea de chakre,de nard,  
Lințoliu nirvanic, fantasmă  
Cum murit-am însă nimeni nu știe  
Trec prin cântece ca un ecou  
Ce se-ntoarce izbit de stihie:  
Foamea lui de-a se naște din nou  
e-a divinei veniri, să ne-învie?  
Uitarea, ea știe.

### **Scriu, cânt...**

Scriu ce numim poezie,  
Cânt să nu aud cum mor  
și nici cei dragi de azi,  
din viitor... zburat athanor

### **Lumina nu vede**

Luna pienna, vânată de vânt,  
Zidită fereastră, memorie oarbă  
Încă sub vulturi, sub clopote cânt  
Pădurea ucisă în iarbă...  
Ah, să devină ce Sinele crede?  
Noaptea știe, lumina nu vede...

### **Al cui acest gând?**

Toate drumurile sunt doar unul,din soare,

Calea e- tine, de când ai venit  
Strigăt din origine pe țărmul de mare  
Al unui estuar arcuit nenumit

Între brațele Tale-aripi legate  
Îngera bătrână se încă mai zbate:  
Al cui acest gând ce ascunde  
Un mister ce-ar ucide? Răspunde?

### **Motiv nipon**

Urme inverse  
în tiparul din somn  
al memoriei-converse.

### **Hermeneia**

Capricii rătăcind prin veac  
Ne pot reda din ce-am pierdut  
Și-am plâns cândva cu plânsul mut  
Al celui singur și sărac?

O! Câte tac și-s fără leac!  
Suspină-n spinii prearăbdării  
Fricosul duh al neiertării  
Sub clopote ce strigă, tac ...

Vânat de uliu, pitpalac  
În zvâcnetu-i din cuib de pene,  
Sânge prin ierburi care zac  
În crima nopții, printre gene.

### **DAȚI-I O PĂDURE...**

Dați-i poetului pădurea vie  
O va sculpta și o va umple de zei  
Apoi va inventa o teogonie  
la care să se-nchine discipolii săi.

### **MIRACOLUL**

O! Ce miracol! Mă trezesc, reiau mișcarea  
îmi botez privirile mă spăl pe dinți beau un  
ceai de măceșe plec în oraș dau binețe schimb  
priviri culeg elitre castane dau ipocrit un bănuț  
mâinii cu bandaj fals și sânge sepia  
trec dincolo când îl văd pe sconcsul-securist  
bulbucatul aud mierla  
încă mai cumpăr reviste încă mai public poeme  
mă gândesc pe mine însumi mai puțin  
mă gândesc  
am un plan instabil cum să nu mă mai  
omor cu scrisul lumea e-n mine merg pe străzi  
care nu m-au iubit ce miracol mă adulmecă  
ramuri blajine ploaia a șters urma de sânge  
a micului prieten strivesc o lacrimă răspund  
la scrisori uit numele morților mei  
ale viilor le mai greșesc îmi cer scuze oricum  
ce miracol, Doamne, antimateria totuși există

## **POEZIA CA SUFLET**

A-nflorit, Maria, imprudent  
Merișorul rozalb sălbatic și  
dușmănoasă zloată-l ucise  
Astfel știe și n-are cuvinte  
Să povestească sufletul nostru  
Între iarnă și cealaltă lume, din vise.

## **ELEGIE NATALĂ**

Scutură poamele ultime vântul  
de sâmburi bătrâni rabdă foame  
pământul  
Ochiul ascuns în orbire, tăcut,  
Încă visează, ca la început.  
Astfel culege din ramuri cuvântul,  
Din altoitul, celest, legământul  
Vămuie foamea de sine-n cunoaștere  
Arborul sus, rădăcina-n renaștere  
Sub Alchimii, isoscel al cocorilor  
Noima-nnoirilor, și visătorilor

Foamea din toate, principul stihilor  
Trup să înalțe spre slava țăriilor.  
Natalul Septembrie-mi stinge veșmântul  
scutură ultimii sâmburi Cuvântul...  
Cu vârful de cuiburi răcite, ușor,  
Adâncul prin seve abia mai suspină  
Nici sus și nici jos nu mai am niciun dor,  
Ca doliu zăpezile dalbă lumină  
Promit înflorirea doar sieși divină...  
Troiaș aștept bunul fulger să vină  
Botezul cu vânt, frate geamăn de zbor.

## **OARBA EMPATIE**

E oarbă empatia dintre cuvânt și stare  
De-aceea naște forme și-mbracă în culoare  
Regenerând esențe să guste iarăși soare  
Reminiscentul zeu de zeea lui murind  
Sophia androgenul din moarte înviind  
Nu-i niciun timp-anume ci toate-n clipă sunt  
Etern-Acumul, singur cu foame de Cuvânt.

Orgasmicul luminei ce urlă-n întuneric  
Reface praguri arse din jaruri geamăt sacru  
Orb increatul încă-n proporții ezoteric  
Trezindu-se în lume mimesis-simulacru  
Dual de ramuri omul din arhetip-pereche  
Își smulge verticala ca zbor Stelarul Scris  
Orgasm zburat ni-e Vina, cea gemelar-străveche  
A se întoarce-acolo- îndumnezeitul-Vis ...

Ultim venirii-n toate ce Ființe se arată  
Ești Unul-cel-multiplu, al fiului, din tată  
Pe crucea feminină, ea singura-nălțată...  
Bolnavă-i însăși moartea ce-n numere decade  
Chiar viață fiind, ucide cu frigul dublei spade  
Hristos știind aflate. Eternitatea scade.

### **Starea poesis**

Recea febrilă stare de nestare  
O ai dintotdeauna-n respirare  
Circadiana dintre lumi chemare

Nu t transcrii : astralul tatuaj  
Peste talazuri revisat siaj  
Vine și pleacă-n sacrul vernisaj

Rogvaiv din care-și bea, prin cântec,  
Nemurirea  
Să guste Sinea re-îndumnezeirea.

### **Mantra la Sarmizegetusa Regia**

Soare-al meu din sanctuar  
În poieni de rece jar

Sora Soarelui, străbună,  
Răsădindu-ne, ca lună

Sus pe pajiști miei și miale  
Prunci de lapte-ai Milei Sale

Joacă hore pe morminte  
Dalb nadir de oase finte

Sora fratele își cere,  
Unu-n două emisfere -

Dempreună-n înviere  
Logos înjunghiat!

### **Tel Amarna**

Abia se-aud și iarăși se retrag  
În suferința jăruind rebelă  
Din geniul sublunarului pribeag  
Cei decăzuți de pe stelara schelă

Popoare micșorate-n revenire  
Prin ei să le răzbune- înnebunirea  
Îi saltă din abrupte cimitire  
În capul gloatei care-i cred venirea

Și trași pe roată, răstigniți sau ruți

De cai în patru zări astfel încrucișate  
Ei, unul singur fiind, din zei corupți  
Glorificați ai crimei lumii toate

Refac entelehia din Imperii  
Prin satrapiile scalviei slave  
-Mitohondria oarbă a Puterii  
Altoi dihotomiilor bolnave

Din Nord împinși cu-un Neo- mensh  
cum Noe,  
al primei specii Hibrys- hermeneu, Mesia  
alntoiului zeiesc de paranoie  
Mutația reface Epopeea

Enuma Eliș. Enoch patriarhul  
A plagiat, perpetuând modelul  
Iar Azazel, interstelar Monarhul  
Să-nvețe a muri, prin om, rebelul,

Se iarăși dedulcește la femeie...  
O! În uman Incestul Lui e-o cheie  
Ce-o răsuțește-n Genom Mama- Gee  
Sophia, din astrala Galatee

Iar eu, cel iute-muritorul, râd  
De toate-aceste basme, Saurid!

## **Lux Ferris**

*Lui Eminescu*

Poemul fagure, cel stors la soare,  
Al iernii mele-n sacra-Ți primăvară  
Cu viscoliri dumnezeind în floare  
Ți-l dărui, limpezit de nopți amare  
Să guști din suferinți, prin vindecare  
Doamne-al făpturii cărnii sublunare  
Ci neștiindu-ți moartea,-i dezvățare  
De somn, din mineralele primare  
Din elemente-ți strig: Rău beat de sine,  
Când mă ucizi, tu te renegi pe Tine  
Și-mi iarăși întinezi, flămând, Femeia  
Să-ți nască fiu bastard, cu mama – Geea ?

Din nelegitimă iubirea ta, cât ura  
Ce ți-a prăsit prin veac progenitura.  
Din prototipul artefact, secretul  
Geneticei primare nici ascetul  
Și nici de harpe surde n-am să-ți fiu  
Treimea părții, moartea-n tot ce-i viu!

## **Ibis**

Cum ibișii Egiptului roind  
De ipohondric sânge, tatuaje

Ucisu soare-al cărnii lor zburând  
Ca-n paradisul resurect. Mulaje  
Nirvanicului zeilor zăbranic  
Mi-au înroșit valpurgic, vernisaje,  
Zeiescu-mi propriu Jar, aici, cântând!

### **La Poarta stelară**

Vai vouă, numărate morți, din schisme,  
Din atlantide ciclic repetate  
Substanței ce-n memorie se zbate  
Sublim- adeverate fanatisme

În dogme, utopii, efemerisme  
Pe scrisele din Pergam manuscripte  
Bătrâna lumii jale, romantisme  
Eterna-Ți entropie plânge-n cripte

Ci eu ca partedin, spre Bunătate  
Din chiar Celestu-Ți Rău, eufemisme  
În simulacru-adânc pulsând, eternitate,  
Experimentul Tău Stelar, fascism e!

Râzi, Firmanent, Lactee spartă  
Pe jumătate cimitir invers  
Mai omenescu-mi Cântec, sacra-mi soartă,  
Triunghiul știe, azimut neșters  
Spre Orion, repatriata-mi Poartă  
Fractalia-mpătririi noastre, Vers.

### **Mitopoema la Tărtăria**

Zmei morminte și gropari  
În pământ și pe araci  
Oale și ulcele, draci  
În ceramica din pari

Basmu-i, mai bătrân ca viața.  
Cărți, mumii infoliolate.  
În necropolă paița  
Zgreabănă pe uși verdeața

Sânge, foste clorofile,  
Ocru din omphalos, naos  
Sublunarei apostile,  
Ea, Țipenia din Haos !

Mama- tata-n deal și moșii  
În hiatusul luminii  
Care l-au fost smuls cocoșii  
Ziguratelor, și câinii

Lui Anobis...Nefârtatul



Fratricidului eclectic  
Aina- Daina necuratul  
Al luminii negru-ascetic

Spaima la giganți, de iarbă,  
Saltă-n veac entelehia  
Gnomilor cu spini în barbă,  
Șaue, de la Tărtăria ...

Lespede să-ți plângi părinții  
Roua Raiului mai este?  
Văd cu ochiul sfânt al minții,  
Scriu ieșirea din Poveste...

### **Mantra gropii cu șerpi**

Bîlba- bolba-bulba-buba  
Până-n tribul lui Yoruba  
Și mai sus, pe-o arătură  
Vrejul spurc de stârpitură-

Grea de pui năpârca sură.

Ala bala din cabbala  
Ghem de șerpi băloși și reci  
Înghițindu-se-n icneala  
Dintre păsări și culbeci.

### **Dicteu**

Orfic m-am ascuns în mantre  
Sub nirvanicul zăbranic...  
Sfânt Enkomion de tandre  
Stihuri, verbul meu uranic

Verbul- vers înverșunat  
De verbină-n sus, la Rai...  
Ca să se adeverească  
Omenimea îngerească

Nici frumosul, nici urâtul  
Numai îndumnezeitul.

Nici ai vieții, nici ai morții  
Nici ai cripto- stigmei sorții-  
Prag în sus, ca bolta Porții.

### **Fiii luminii**

Ai Splendoarei nocturne, ai Diafaniei  
Scânteind cu zburatele Sfere ...  
Alăptați de soteriologia amurgurilor  
În care circular jăruie nadirul lumii  
Prunci ai inteligenței binare  
EA și EL dempreunul a fi  
Întru întreirea Doimei.

Logos străpuns întru a iarăși fi  
La scăldătorile intestelare  
Seminții migrând, sinergii jubilând  
Calea Luminii cea fără-de- capete  
Cu moartea pre moarte cântând.

### **Sanctuarul din melos**

#### *Memoriei părințești*

Aici, sub sorii constelați, semințe  
ale netimpului- anume, cine-mi Ești?  
Coborător să ne reînălți, prin științe -  
roi de altoiuri, sumum de credințe,  
Tu,nemurind să ne-ndumezeiești?

N-am fost să fiu, din sublunare grații,  
menit la vămi, boltind cu fruntea munții  
cu-ngenunchierea din Părinți, uitații  
nicicând.

Am susținut zburăți pilaștrii Nunții.  
*Re-ligio* ? Ci n-am știut ca parte  
zburatu-mi sine cum să-l rup de-o moarte  
să ți-l restitui, fruct mușcat, prin carte.  
Colaborînd cu valul, n-am știut  
să-nvăț a neubi, dar n-am urât,  
îngenunchiindu-mi fruntea prag sfințit  
-un miel zburdînd prin zodii,doar atât...

( Cuib inima-i al mierlei tril, sărut  
Din Hermeneia verbului sanscrit)  
Priimește ce din pierderi am sfințit  
Melodiindu-ți moartea ce ne-a zămislit  
Să iarăși Fim, din Logos altoit)  
Tot mai subțire-al meu nadir ocult  
Melodiind trecuturi de demult,  
Al îndumnezeirii -  
să Ți-l restitui, Nimb înzăpezit  
-Primește-mi, Tată, preapuținul- mult !

(Cuib inima-i al mierlei tril, sărut  
Din Hermeneia verbului sanscrit...)  
Aici, pe Muntele dinjos de Rai, gândit,  
Priimește ce prin pierderi am sfințit  
Melodiindu-ți moartea, zămislit  
Să iarăși Fii, ca Logos altoit  
Să iarăși Fii, ca Logos altoit

### **Aina Daina**

Chivot purtat! Legănător, pe umeri  
Ni-e capul, rezonant printre himere  
Venind dintotdeauna, nume nins de numeri  
Zburat pe gemelare emisfere

Din Mama Noapte ne-a adus Lumina  
Inteligenței Sieși Născătoare ...  
Au, Dorule, cum doare rădăcina  
Cea Rămuroasă, prin Încoronare!

Să-și înnoiască Verbul strămutarea  
Ne reciclează fecioriile-mpreună  
Soare sanctuaric, oglindit de Lună  
Străbuna-mi mantră, Daina cea străbună.

## **Muma**

### *Memoriei mamei Clara*

Lumina subțiată-n noi transpare.  
Eul cel dobândit prin învățare  
Ci Spiritul pulsează, prin lucrare

Astfel se-adeverește ce nu moare  
Imponderabil și voios spre seară  
La prag boltit cu fruntea gânditoare

Spořește-mi, Doamne-a Verbului Tău, Suma  
Din pierdere sporind, asomptiune  
Talent de Har zvonind din Paideuma

Al orgiei tale fluier, dulce Spleen,  
Ce-a fost să fie-n spulber de polen/  
Femeie, sora mea din Miocen  
De Claruri ce ne nasc Etern-Acuma!

Sărut din rutul sacrului refren.  
Prier al neînnebunirii, Muma.

## **Sundariana**

Așa, așa! Fi-mi tu perechea-ntreagă  
Prin empatie promptă și fierbinte  
Cu- acel de dinainte de cuvinte  
Suspîn cu spini, corola lumii, dragă,  
În iar- trezita-ți, palpitândă fragă !

Adânc adânc și iar cu tandră creastă  
De cucurigu-al zeei, cea ascunsă  
De arta foamei mele ca mirunsă....  
Gelos pe îngerul căzut pe-această  
Nocturnă-nspiralare ce adastă  
Prin oarbele oglinzi sfințita pastă  
Să ți-o înfunde, mană îngerească,  
Logos de leac, de icre migratoare,  
Primește-! Să te vindece de iască.  
Cascada de orgasme să-ți priiască .

## **La chute dans le temps**

*Poetomului Mircea Petean*

Poeții, acești incognosibili  
Ai lor înșiși  
Ai feminității artelor, voila, merde !  
Deductibili ca sinergii și subcuante  
Materie plângând antimaterie râzând  
Precum în cer așa și pe pământ  
Precum în Om așa și în Atom  
De infernul niciodată pierdut  
Al tandreței al cocsochimiei  
Al efectului fluture și ai smochinului  
Ucigaș  
Ai plânsetului de a nu se naște  
A muri parte dein moartea altora ?

Aina, Daina-

Haaare, hare, te deum gloriam !

Impregnați de stigma genius locco  
De efectul coandă, de curba lui Gauss  
De suma eșecurilor celorlați în adios:  
Cea a strămutărilor cea a implantațiilor  
Cea a colonizării clonării altoirii  
De hybris, ei, decadenții, conceptualii  
Cotarla comunitară  
Ele, cu simptomul  
Uterului supărat...  
Ca să se adeverească la chute dans le temps  
( căderea în timp) uniunea mistică  
Coincidentia oppositorum  
Cosmomorfismul sacrul disimulat  
În profane  
Aici, ca oriunde, în teroarea istoriei,  
Avînd destinul freneziei transfigurării  
Carte arte moarte soarte  
Întru aproapele de departe

Înregimentabili gonflabili instabili  
Ai logicii mistice și ai spasmodiei  
Dintre lumeni și promiscuul  
Re- ligare ?

Distrație prin efracție  
Poliedrism factor- de- risc  
Zburat obelisk  
Spirală vierme de Murano  
Incest hierofanic ondulație  
Spirală sieși captivă  
În utopia în legea a treia a dinamicii  
A lui Hegel  
Și a Rămuroșilor  
Moșilor  
Urmele pe omăt care  
Brusc dispar ab originea  
Cuibului sacru.

A se adeveri Ce ?

**Cântec pentru Canon-Group**

Lui Ioan Evu

Trecut venind din viitor  
Oprește, moartea, să cobor!  
De prea/ puținul/ mult dator  
Îmi e târziu și nu mi-i dor

Captiv în libertatea lor  
eu niciodată trădător  
de sinea-mi, cea presus de nor  
între sudalmă și-nchinare  
lumină Ta cu gust de soare

Mă voi retrage melodios,  
ies din sistemul mincinos  
Om să rămân murind gelos  
ca vântul de sub albatros  
pe val-din-valul monstruos

Sub azimut bătrân cocor  
râzând eu moartea mea să-mi mor!  
Oprește, Viața, să cobor!

Oprește, Hoța, să cobor.